

แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2554

แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2554

ไพลิน สุกใส. (2554). แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียน
ประชาคมนานาชาติ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:
อาจารย์พัชชยา จิตต์เมตตา.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมาย 1. เพื่อสร้างแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับ
ครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ 2. เพื่อหาประสิทธิภาพแบบเรียนการสนทนา
ภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติตามเกณฑ์ 80/80

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูชาวต่างประเทศที่ไม่มีความรู้พื้นฐาน
ภาษาไทยและเริ่มสอนในปีการศึกษา 2553 โรงเรียนประชาคมนานาชาติ กรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1. แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครู
ชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพของแบบเรียน
ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2. แบบทดสอบท้ายบทเรียน และ 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการ
เรียน

ผลการวิจัย พบว่า แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ
โรงเรียนประชาคมนานาชาติมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 82.92/86.58 สามารถนำไปใช้ประกอบการ
เรียนการสอนได้

A TEXTBOOK ON BASIC THAI CONVERSATION FOR FOREIGN TEACHERS AT
INTERNATIONAL COMMUNITY SCHOOL.

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

May 2011

Pailin Suksai. (2011). *A textbook on basic thai conversation for foreign teachers at international community school*. Master's Project. M.A. (Teaching Thai as a foreign language). Bangkok: Graduate School. Srinakarinwirot University. Advisor : Lecturer Pattaya Jitmetta.

The purposes of the research were 1. To construct the textbook on Basic Thai Conversation for Foreign Teachers at International Community School. 2. To validate the textbook on Basic Thai Conversation for Foreign Teachers at International Community School to follow the standard of 80/80.

The population and the sample group used in this research consisted of 12 foreign teachers who have no previous knowledge of Thai language and begin teaching at International Community School on the academic year 2011.

The research instrument were 1. A Textbook on Basic Thai Conversation for Foreign Teachers at International Community School which was validate by the standard of 80/80 2. Unit test, and 3. A Thai conversation achievement test.

The results of this research revealed that the textbook on Basic Thai Conversation for Foreign Teachers at International Community School is efficient at about 82.92/86.58 and could be used in teaching Thai to Foreign Teachers at International Community School.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียน
ประชาคมนานาชาติ ของ ไพลิน สุกใส ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตร ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์พัชนี โชติกเสถียร)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิมพาภรณ์ บุญประเสริฐ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลป
ศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัยศรีนคริ
นทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะ

มนุษยศาสตร์

(อาจารย์ ดร.วาณี อรรถนัสชาติ)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2554

ประกาศคุณประการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยได้รับความกรุณาอย่างสูงสุดจากอาจารย์หลายท่านโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร และ อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ กรุณาให้ความรู้ ข้อคิด และคำปรึกษาเพื่อชี้แนะแนวทาง ตลอดจนตรวจแก้สารนิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์ เมื่อรองศาสตราจารย์อัศรา บุญทิพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาเดิม ได้จากไปอย่างสงบ ผู้วิจัยรู้สึกสำนึกในพระคุณของท่านเป็นอย่างสูง จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กรุณาให้ข้อมูลและคำแนะนำในการสร้างและปรับปรุงแบบเรียนซึ่งได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เต๋อใจ เฉลิมกิจ อาจารย์กฤษณะ โฆษชอุณหันธ์ อาจารย์ศานติ ภักดีคำ Mr. James Conrad และคณะครูภาษาไทยโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ที่กรุณาเสียสละเวลาตรวจสอบการสร้างแบบเรียนและชี้แนะข้อบกพร่อง ทำให้ผู้วิจัยได้นำไปแก้ไขปรับปรุงให้เป็นแบบเรียนที่มีคุณภาพ

ขอกราบขอบพระคุณโรงเรียนประชาคมนานาชาติที่ได้กรุณาอนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอน ขอขอบพระคุณบุคลากรของโรงเรียน และครูชาวต่างประเทศทุกคน ที่ได้ให้ความร่วมมือแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวที่ให้การสนับสนุน และให้กำลังใจ ด้วยความรักความห่วงใยตลอดมา

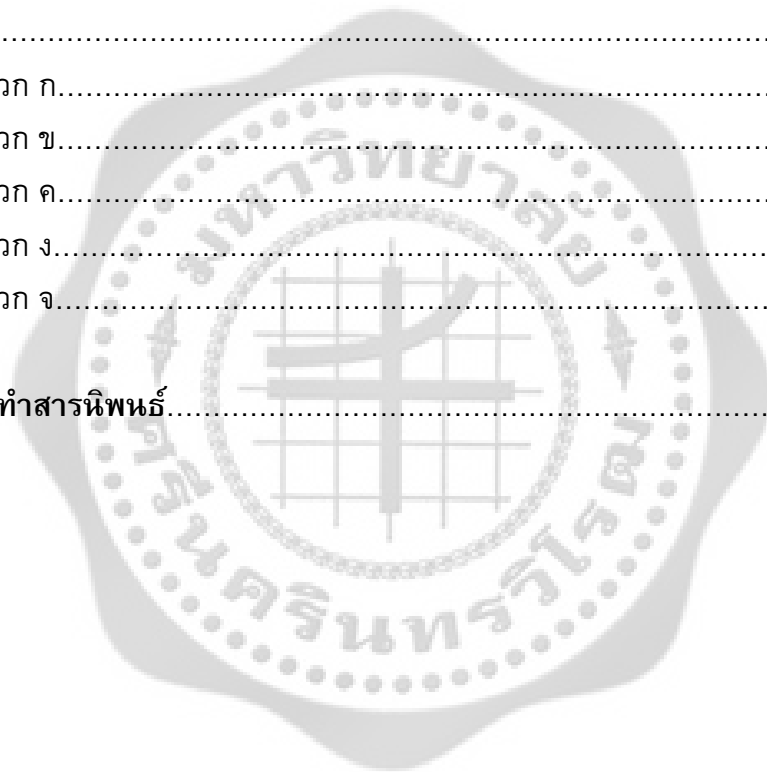
ไพลิน สุกใส

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
วิธีดำเนินการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน.....	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา.....	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม.....	10
3 วิธีดำเนินการวิจัย	20
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	20
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	20
การประเมินคุณภาพแบบเรียน.....	21
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	23
การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	31
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	31
ความสำคัญของการวิจัย.....	31
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
สรุป.....	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
อภิปรายผล.....	32
ข้อเสนอแนะ.....	33
บรรณานุกรม.....	35
ภาคผนวก.....	40
ภาคผนวก ก.....	41
ภาคผนวก ข.....	46
ภาคผนวก ค.....	54
ภาคผนวก ง.....	81
ภาคผนวก จ.....	84
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	112

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครู ชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติด้านรูปเล่ม.....	22
2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครู ชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติด้านเนื้อหา.....	23
3 ระยะเวลาในการทดลอง.....	24
4 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนการสนทนา ภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ.....	27
5 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยแบบเรียน การสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคม นานาชาติทั้ง 10 บท.....	28
6 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครู ชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติตามเกณฑ์มาตรฐาน80/80.....	29

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันหลักสูตรการศึกษาของประเทศไทย นอกจากหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยเป็นหลักแล้วยังมีหลักสูตรสองภาษาที่ใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษและหลักสูตรนานาชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอน หลักสูตรนานาชาตินี้จัดตั้งขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมที่ให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และเน้นการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสาร ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียน และเพื่อเปิดโลกทัศน์ให้แก่ผู้เรียนได้มีโอกาสรู้จักคนจากหลากหลายเชื้อชาติ ศาสนา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาต่อต่างประเทศในระดับที่สูงขึ้นไป นอกจากนี้แล้วยังมีชาวต่างประเทศอีกจำนวนมากที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยพร้อมครอบครัวทั้งด้วยหน้าที่การงานและเพื่อการประกอบธุรกิจจึงทำให้มีโรงเรียนนานาชาติเกิดขึ้นเพื่อรองรับบุตรหลานของครอบครัวชาวต่างประเทศกลุ่มดังกล่าว

จากการสำรวจของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่าปัจจุบันมีโรงเรียนนานาชาติต่างๆที่ก่อตั้งขึ้นทั้งในกรุงเทพมหานครและตามเมืองใหญ่ๆในประเทศไทยกว่า 100 แห่ง นับตั้งแต่มีการก่อตั้งโรงเรียนนานาชาติแห่งแรก ในปี พ.ศ. 2494 ซึ่งเดิมทีโรงเรียนนานาชาติเป็นสถานศึกษาที่มุ่งตอบสนองความต้องการของเด็กชาวต่างประเทศที่มาจากครอบครัวที่ต้องย้ายประเทศติดตามผู้ปกครองอยู่เสมอๆ หลักสูตรจึงใช้ระบบสากล เช่น หลักสูตรอังกฤษ หรือหลักสูตรอเมริกัน เพื่อให้เด็กส่วนใหญ่ของโรงเรียนเหล่านี้สามารถเข้าเรียนต่อในโรงเรียนของประเทศนั้นๆได้อย่างต่อเนื่อง (Murphy, 1990)

ดังนั้นครูผู้สอนจึงนับว่าเป็นบุคคลากรที่มีบทบาทสำคัญทางการศึกษาในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่นักเรียนและในโรงเรียนนานาชาตินั้นมีทั้งครูชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะครูชาวต่างประเทศที่เข้ามาสอนในโรงเรียนหลักสูตรนานาชาติจึงจำเป็นต้องมีมาตรฐานมารับรองในการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ด้วยว่า พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 กำหนดให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพควบคุม และข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ พ.ศ. 2546 ข้อ 5 วรรคสอง ได้กำหนดเงื่อนไขว่าผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูชาวต่างประเทศต้องผ่านการทดสอบและประเมินความรู้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนดขึ้นเพื่อให้ครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิปริญญาทางการศึกษาและขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูต้องผ่านการอบรมตามหลักสูตร โดยวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีขึ้นเพื่อให้ผู้ที่ผ่านการอบรมตามหลักสูตรมีความเข้าใจสังคมไทย จรรยาบรรณของวิชาชีพ และสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการอบรมไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและมีความรู้ความเข้าใจต่อวัฒนธรรมไทย สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมไทยได้เป็นอย่างดี

เพื่อเป็นการตอบสนองแนวนโยบายดังกล่าว โรงเรียนประชาคมนานาชาติจึงจัดให้มีการอบรมภาษาและวัฒนธรรมไทยและจรรยาบรรณของวิชาชีพสำหรับครูชาวต่างประเทศขึ้น โดยมีโครงสร้างหลักสูตรที่จัดทำขึ้นจากสมาคมโรงเรียนนานาชาติแห่งประเทศไทยและคณาจารย์ที่เข้าร่วมกันจัดทำหลักสูตรขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการอบรมครูชาวต่างประเทศ ถึงแม้ว่า เอกสารหลักสูตรการอบรมภาษาและวัฒนธรรมไทยและจรรยาบรรณของวิชาชีพสำหรับครูชาวต่างประเทศซึ่งคณะกรรมการร่างหลักสูตรได้พัฒนาขึ้นนั้น ได้ระบุดูครอบคลุมถึง หลักการ จุดมุ่งหมาย แนวการสอน และการประเมินผลไว้อย่างกว้าง ๆ แล้วก็ตาม แต่การดำเนินการตามหลักสูตรที่มีขึ้นใหม่นี้ก็เป็นเรื่องยากสำหรับโรงเรียนนานาชาติแต่ละแห่ง จึงจำเป็นต้องมีการจัดทำแบบเรียนประกอบเพื่อใช้ในการอบรมตามหลักสูตร เพื่อการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพราะการสร้างแบบเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยเพื่อใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นสิ่งจำเป็น และการลงมือทำและพัฒนาแบบเรียนด้วยตัวเองจะเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะช่วยให้ผู้สอนเข้าใจแบบเรียนได้ถ่องแท้ (สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธ์. 2549)

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นหนึ่งในคณาจารย์หมวดวิชาภาษาไทยโรงเรียนประชาคมนานาชาติ และมีหน้าที่ต้องอบรมบุคลากรชาวต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงสนใจสร้างแบบเรียนการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ เพื่อเป็นสื่อการสอนสำหรับครูชาวต่างประเทศที่เริ่มงานใหม่ในแต่ละปีและช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมไทยอย่างถูกต้อง อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีในการศึกษาภาษาและวัฒนธรรมไทยในระดับสูงต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อสร้างแบบเรียนการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยกำหนดเกณฑ์ไว้คือ 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ได้แบบเรียนการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ที่สามารถนำแบบเรียนนี้ไปใช้สอนได้จริงตามเกณฑ์การหาประสิทธิภาพที่กำหนด และแบบเรียนนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษาสามารถสนทนาภาษาไทยกับคนไทยในชีวิตประจำวันได้ และยังเป็นแนวทางเพื่อให้ครูผู้สอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ นำไปใช้เป็นสื่อประกอบการสอนได้

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูชาวต่างประเทศที่โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ตั้งอยู่เลขที่ 1225 ถนน เตชะพาร์คแลนด์ เขตบางนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ที่เริ่มปฏิบัติงานในปี 2553 โดยคัดเลือกแบบเจาะจงจำนวน 12 คน ซึ่งเป็นผู้ไม่มีพื้นฐานความรู้ภาษาไทย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการทดลองแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ระยะเวลาเริ่มตั้งแต่ 21 กุมภาพันธ์ – 8 มีนาคม 2554 เป็นเวลา 3 สัปดาห์ 12 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการสร้างแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ประกอบด้วยเนื้อหา 10 บท ซึ่งได้มาจากการประชุมร่วมกันของคณาจารย์หมวดวิชาภาษาไทยโรงเรียนประชาคมนานาชาติเพื่อคัดเลือกหัวข้อ และกำหนดเนื้อหาที่จะใช้ในแบบเรียน ได้แก่

- บทที่ 1 การทักทายและการแนะนำตัว (Greetings and Introductions)
- บทที่ 2 การขอบคุณ, การขอโทษ (Thank you, Excuse me)
- บทที่ 3 ตัวเลข (Numbers)
- บทที่ 4 เวลา (Time)
- บทที่ 5 อาหาร (Food)
- บทที่ 6 เครื่องดื่ม (Beverage)
- บทที่ 7 ผลไม้ (Fruits)
- บทที่ 8 สี (Colors)
- บทที่ 9 การซื้อขาย (Shopping and Bargaining)
- บทที่ 10 ทิศทาง (Directions)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ หมายถึง แบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยบทเรียน 10 บท ได้แก่ การ

ทักษะและการแนะนำตัว การขอบคุณ การขอโทษ ตัวเลข เวลา อาหาร เครื่องดื่ม ผลไม้ สี การซื้อขายและทิศทาง

2. ครูชาวต่างประเทศ หมายถึง ครูชาวต่างประเทศชาวอเมริกันที่สอนในโรงเรียนประชาคมนานาชาติและไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาไทยที่เริ่มปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2553

3. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนกระบวนการ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทแต่ละบทของแบบเรียนทั้ง 10 บท

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนผลสัมฤทธิ์ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนครบทั้ง 10 บท

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้านี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน การสนทนา และวัฒนธรรม
2. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในขอบเขต ได้แก่ แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ 10 บท
4. สร้างแผนการสอน แบบประเมินประสิทธิภาพ และแบบทดสอบ
5. นำเครื่องมือไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อแก้ไขปรับปรุงโดยดำเนินการดังนี้
 - 5.1 นำเสนอแบบเรียนเรื่องการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ แบบทดสอบ แผนการสอน ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์
 - 5.2 นำแบบเรียนไปทดลองใช้กับกลุ่มย่อย จำนวน 2 คน เพื่อนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสม
6. ดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพแบบเรียนกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน
7. เก็บรวบรวมข้อมูลการทดลอง
8. วิเคราะห์ข้อมูล
9. เสนอผลรายงานการวิจัย สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ในการสร้างแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาตินั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นประโยชน์ในการนำไปเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนของผู้วิจัย ดังนี้

ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาภรณ์ (ตุลาคม 2532- มีนาคม 2533: 65) กล่าวถึง ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า คือ ความสามารถด้านระดับการใช้บวกกับความพยายามสื่อสารในรูปแบบอื่นๆ เช่น การใช้การสื่อสารที่ไม่ใช่คำพูด (ท่าทาง สีหน้า การแต่งกาย) หรือ การแสดงความสามารถในการสนทนา อย่างไรก็ตาม บุคคลจะมีประสิทธิภาพในการสื่อสารหรือไม่ ต้องขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์เพียงอย่างเดียว เราก็คงพูดภาษาแบบเครื่องสมองกล คือ พูดประโยคได้ถูกต้อง ถูกไวยากรณ์ แต่อาจไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นจริง ทำให้การสื่อสารผิดเพี้ยนหรือไม่สมบูรณ์ได้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 2-3) กล่าวว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การใช้ภาษาในการสื่อความหมายในสถานการณ์ที่เป็นจริง ผู้เรียนจะต้องสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีจุดประสงค์ที่จะพูดเรื่องอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร ผู้สอนจึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่างๆเข้ามาช่วย ซึ่งผู้สอนจะคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมายให้เข้าใจ มีความถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม มิใช่ยึดความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แต่เพียงอย่างเดียวดังที่เคยปฏิบัติมา

พรชูลี อาชวอำรุง (2541: 55) กล่าวถึง แนวการสอนภาษาต่างประเทศ มี 2 แนวการสอน คือ

1. PPP เป็นวัฏจักรการเรียนการสอนและการฝึกฝน ได้แก่ ลำดับแรกการสอน (Presentation) ครูผู้สอนจะเน้นรูปแบบ ครูจะสนับสนุนให้ผู้เรียนทำงานตามรูปแบบที่ครูควบคุม จนกว่าจะทำได้สำเร็จคงเส้นคงวา นั่นคือ การให้ทำแบบฝึกหัดตามขั้นตอนที่กำหนดอย่างชัดเจน ลำดับต่อมาการฝึกฝน (Practice) ครูเริ่มลดการควบคุมลงและสนับสนุนให้ผู้เรียนถามคำถามซึ่งกันและกัน เพื่อที่จะให้มีการตอบโดยรูปแบบที่เหมาะสมหรืออาจจะใช้ภาพ เพื่อที่จะกระตุ้นให้เกิดการ

ตอบสนองโดยใช้ภาษา และลำดับสุดท้าย การแสดงออกทางภาษา (Production) เมื่อครู่ก่อนข้างจะมีความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล และผู้เรียนสามารถที่จะแสดงออกทางภาษาได้ตามบทเรียนที่ได้เสนอเอาไว้แล้วข้างต้น และมีการฝึกฝนดีแล้วก็จะนำผู้เรียนมาสู่ขั้นตอนการแสดงออกทางภาษา การแสดงออกทางภาษานี้บางครั้งเรียกว่าเป็นขั้นอิสระ ขั้นตอนนี้ครูมักจะสวมบทบาทการอภิปรายหรือกิจกรรมแก้ปัญหาที่จะให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงออกทางภาษา ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะไม่ถูกควบคุมอย่างเด่นชัดอีกต่อไป แต่จะเน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ในการใช้ภาษาด้วยตนเองอย่างไรก็ดี ครูยังเป็นผู้ตั้งรูปแบบที่เหมาะสมและถูกต้องให้ผู้เรียนแสดงออกตามรูปแบบนั้นๆที่ละรูปแบบจนครบถ้วน

2. CA (Communicative Activities) เป็นกิจกรรมการสื่อสารที่จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาใหม่ได้ดี เมื่อผู้เรียนรู้ภาษาแม่ได้อย่างดีแล้ว ยังรู้ความหมายของสิ่งต่างๆและสามารถที่จะพิจารณาภาษาแม่ของตนได้อย่างดี มีกระบวนการจัดทำทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยนำภาษาใหม่เข้ามาเทียบเคียงกับภาษาแม่และมีการเชื่อมโยงจากภาษาแม่ไปสู่ภาษาใหม่

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถสรุปได้ว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารต้องเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝน และส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงออกทางภาษาตามสถานการณ์จริง จะช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาที่กำลังศึกษาอยู่ได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างแบบเรียนการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติที่มีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย จึงได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียนจากนักการศึกษาหลายท่าน เพื่อเป็นกรอบแนวคิดและนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1.1 ความหมายของแบบเรียน

แบบเรียน เป็นสื่อที่สำคัญที่ใช้ในการเรียนการสอน ดังนั้นจึงมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบเรียนไว้ ดังนี้

ชอร์ หลุยส์ (Shores, Louis. 1960: 54) กล่าวถึงแบบเรียนว่า แบบเรียนเป็นเครื่องมือที่ครูและผู้เรียนใช้สื่อความหมายซึ่งกันและกัน แบบเรียนเป็นศูนย์กลางทำให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน ได้เรียนรู้เรื่องเดียวกัน ทำให้เข้าใจเรื่องราวต่างๆในทางเดียวกัน

กู๊ด คาร์เตอร์ วิคเตอร์ (Good, Carter Victor. 1973: 605) ได้นิยามแบบเรียน (Textbook) ไว้ว่า 1) เป็นหนังสือต่างๆที่ใช้สอน 2) เป็นหนังสือที่มีความเกี่ยวข้องกับวิชาใดวิชาหนึ่งที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร เนื้อหาของหนังสือได้จัดลำดับอย่างมีระบบ และเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญสำหรับการเรียนการสอน

โรนตรี ดีเรก (Rowntree, Derek. 1981: 320) กล่าวถึงแบบเรียนว่า แบบเรียนเป็นหนังสือที่ประกอบด้วยเนื้อหาหลักของวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งอาจแบ่งได้เป็นส่วนๆ เช่น จุดมุ่งหมาย คำอธิบาย คำศัพท์ ต่างๆ ตัวอย่างการใช้คำศัพท์ และแบบฝึกสำหรับผู้เรียน เป็นต้น

สุณีย์ อัดศาสตร์ (2526: บทนำ) ได้กล่าวว่า แต่เดิมนั้นเคยเรียก “แบบเรียน” ต่อมาได้กำหนดให้เรียกใหม่ว่า “หนังสือเรียน” หมายถึงหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้สำหรับการเรียน มีสาระตรงตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร ซึ่งอาจจะมีลักษณะเป็นเล่ม เป็นแผ่น หรือเป็นชุด หนังสือเรียนอาจจะเรียกต่าง ๆ กัน เช่น แบบเรียน แบบสอนอ่าน หนังสืออ่าน หนังสืออ่านประกอบ ดังนั้น “แบบเรียน” หรือ “หนังสือเรียน” จึงมีความหมายเดียวกัน แบบเรียนหรือหนังสือเรียนเป็นสื่อการสอนที่มีความสำคัญมากต่อผู้เรียนและผู้สอน กล่าวได้ว่าแบบเรียนเป็นหัวใจของการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะแบบเรียนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาในแบบเรียนต้องมีความหมายชี้ให้เห็นแนวทางการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม แนะนำแหล่งความรู้แก่ผู้เรียนและผู้สอน

ธวัช ปุณโณทก (2526: 3) กล่าวว่า แบบเรียน คือ หนังสือที่มีเนื้อหาความรู้ หลักการ และวิธีการการสอนที่กำหนดขึ้นใช้ในการเรียนการสอนระดับชั้นใดชั้นหนึ่ง ฉะนั้นหนังสือแบบเรียนจึงหมายถึง หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนในโรงเรียนทุกสาขาวิชา

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527: 111) ได้กล่าวถึงแบบเรียนไว้ว่า แบบเรียน คือ หนังสือที่ใช้สอนเป็นหลักในวิชาที่เรียนของเด็กแต่ละระดับชั้น หนังสือแบบเรียนจะต้องมีการจัดลำดับเนื้อหาเรื่องให้เหมาะสมและถูกต้อง เพื่อเป็นอุปกรณ์การเรียนอันสำคัญสำหรับวิชาที่กำหนดให้

อัมพร แก้วสุวรรณ (2527: 4) ได้ให้ความหมายของแบบเรียนว่า คำว่าหนังสือเรียน หรือ แบบเรียน ในปัจจุบัน หมายถึง หนังสือบังคับเรียนตามหลักสูตรแต่ละระดับ แต่ละชั้นเรียน ดังนั้น ในชั้นหนึ่ง ๆ จึงมีหนังสือที่กำหนดไว้ให้สำหรับเป็นแบบเรียนอยู่จำนวนหนึ่ง เช่น แบบเรียนสังคมศึกษา แบบเรียนวิทยาศาสตร์ ฯลฯ

จินตนา ไบกาชฎี (2536: 38 - 39) ได้สรุปเกี่ยวกับหนังสือเรียนว่า หนังสือเรียนเป็นสื่อการสอนที่มีเนื้อหาครอบคลุมเนื้อหาทุกข้อตามหลักสูตรอย่างถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ เหมาะสมกับผู้เรียนหรือผู้ใช้ สอดคล้องกับจุดประสงค์

ข้อมูลที่ได้จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนที่กล่าวมานั้น สามารถสรุปได้ว่าแบบเรียน คือ สื่อการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อผู้เรียนและผู้สอน เพราะเป็นสื่อที่มีการจัดลำดับเนื้อหาไว้อย่างมีระบบ เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน และถูกต้องตรงกับจุดประสงค์ของวิชาและหลักสูตร แบบเรียนเป็นสื่อการสอนที่สำคัญและเป็นศูนย์กลางที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น

2.1.2 ความสำคัญของแบบเรียน

แบบเรียน เป็นส่วนที่มีความสำคัญต่อการเรียนการศึกษาเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาความสำคัญของการสร้างแบบเรียนจากนักการศึกษา ดังนี้

Brown, James W. (1973: 403) สรุปความสำคัญของแบบเรียนไว้ว่า

1. แบบเรียนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตามกำลังความสามารถของตนเองโดยเริ่มจากสิ่ง
ที่ผู้เรียนสนใจ สามารถเลือกเรียนคนละสิ่งในเวลาเดียวกัน
2. ถ้าเปรียบเทียบกับสิ่งพิมพ์อื่นๆ แบบเรียนสามารถใช้แล้วใช้อีก และมีราคาถูก
นอกจากนั้น แบบเรียนยังประกอบด้วยรูปภาพ ตาราง แผนที่ รูปการ์ตูน และสิ่งอื่นๆอีกด้วย ดังนั้น
แบบเรียนเป็นตัวเลือกที่มีราคาไม่แพง เหมาะกับผู้เรียน
3. แบบเรียนเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยสร้างกิจกรรมการเรียน ให้ประสบการณ์การอ่าน
และให้คตินิยมใหม่ นอกจากนั้น ยังทำให้การเรียนการสอนมีมาตรฐานเดียวกัน
4. แบบเรียนช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่าน เรียนรู้ หาหลักฐานเพื่อแก้ปัญหาอย่างมี
ประสิทธิภาพมากขึ้น
5. แบบเรียนช่วยปรับปรุงทักษะของครู และแนะนำวิธีแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น
ในการเรียนการสอน

สมพงษ์ วิทาศักดิ์พันธ์ (2549: 111-135) กล่าวถึงแบบเรียนสำหรับชาวต่างประเทศไว้
ว่า การสร้างแบบเรียนสำหรับชาวต่างประเทศนั้น ผู้สร้างแบบเรียนควรคำนึงถึงภูมิหลังของผู้เรียน
จำนวนของผู้เรียน ระยะเวลาในการเรียน หลักสูตร สื่อการสอน กลวิธีการสอน กิจกรรมประกอบการ
เรียนการสอน เพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย แบบเรียนภาษาและวัฒนธรรม
สำหรับชาวต่างประเทศ ต้องมีบทเรียนที่ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีระบบ น่าสนใจ จำง่าย สนุก สอดคล้อง
กับความสนใจของผู้เรียน มีความยาวเหมาะสม มีคำศัพท์ไม่มากเกินไป จำง่าย ศัพท์ใหม่ไม่ควรเกิน
คาบละ 10 คำ มีแบบฝึกหัดมาก รูปประโยคสั้น มีความหมาย สามารถนำมาใช้ในห้องเรียนได้ทันที
ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการฟัง การพูดได้ เริ่มต้นบทเรียนควรเริ่มด้วยการเรียนรู้โครงสร้างสั้นๆ
และง่ายก่อนนำไปสู่โครงสร้างที่ยาวและซับซ้อน และควรเริ่มต้นจากการฟัง การฝึกพูด ให้ผู้เรียน
ตั้งใจฟังให้ดีและออกเสียงให้ชัดเจน ต่อจากนั้นเริ่มต้นด้วยการเขียน การเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนจะ
ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็ว และเข้าใจภาษาไทยได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้บทเรียนที่ดีควรให้ผู้เรียนเป็น
ศูนย์กลาง มีกิจกรรมหลากหลายที่ผู้เรียนนั้นสนใจอีกด้วย

อัมพร แก้วสุวรรณ (2527: 8) กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียน ดังต่อไปนี้

1. แบบเรียนช่วยให้เกิดการฝึกทักษะ ในการเรียนภาษาการฝึกทักษะการฟัง การ
อ่าน การพูด และการเขียน เป็นสิ่งที่ต้องกระทำอยู่เสมอ การกล่าวซ้ำ ซ้ำ ทวน เพื่อเพิ่มเติมให้
ผู้เรียนชัดเจนในการใช้ภาษาก็เป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็น กิจกรรมทั้งหมดนี้ครูสามารถปฏิบัติได้
ง่ายขึ้น เมื่อใช้แบบเรียนเป็นเครื่องช่วยในการเรียน และเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม
2. แบบเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการเสริมสร้างความคิด และกระตุ้นให้เกิดความ
เข้าใจยากที่จะศึกษาหาความรู้ต่อไป
3. แบบเรียนเป็นเสมือนคู่มือการเรียนของนักเรียน และเป็นคู่มือการสอนของครู
4. แบบเรียนเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนให้แก่ครู

5. แบบเรียนเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนได้ประเมินผลตนเองและครูได้ประเมินผลการสอนจากการทำงานของนักเรียนด้วย

จากทัศนะของนักการศึกษาหลายท่านเกี่ยวกับความสำคัญของแบบเรียน สรุปได้ว่า ความสำคัญของแบบเรียน คือ สื่อการเรียนการสอนที่มีความสำคัญในการพัฒนาความรู้ของครูผู้สอนและตัวผู้เรียน เพราะแบบเรียนให้ความรู้ในรูปแบบต่างๆไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของเนื้อหา การจัดกิจกรรม การจัดการเรียนการสอน รวมถึงการประเมินผลการเรียนการสอนของครูผู้สอน และตัวผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

ในการสร้างแบบเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียนเพื่อประโยชน์ในการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการสร้างแบบเรียนที่มีคุณภาพ ดังนี้

อัมพร พงษ์ธา (2518: บทคัดย่อ) ได้วิจัย เรื่องแบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เริ่มเรียนชาวต่างประเทศ โดยวิเคราะห์แบบเรียนชุด AUA Language Center Thai Course สรุปผลได้ว่าแบบเรียนมีการเรียงลำดับเป็นคำศัพท์ ไวยากรณ์ และเสียงตามลำดับ มีการฝึกเสียงที่มักจะเป็นปัญหาสำหรับชาวต่างประเทศ เช่น พยัญชนะเสียงหยุด อโฆษะ ธนิต และสิถิล ในแบบเรียนมีการฝึกออกเสียงสระ และระดับเสียงสูงต่ำมากเพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนสื่อสารได้ มีการสอนภาษาไทยในระดับภาษาพูด โดยสอนการพูดมากกว่าการเขียน นอกจากนั้นแบบเรียนมีการสอนคำศัพท์เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน และสิ่งแวดล้อมที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนในประเทศไทยมาก

หทัย ตันหยง (2532: 214) ได้วิจัย เรื่องการสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในระดับประถมศึกษา โดยใช้การสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของผู้เรียน ระหว่างการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าการใช้หนังสือเรียนตามปกติ

ยุพา ชุ่มสนิท (2540: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One group post-test design กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากคำศัพท์ และโครงสร้างประโยคในหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book II บทที่ 20-23 ผลการวิจัยพบว่า หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้ง 8 เล่ม มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

นิภา ลาหิรัญ (2546: 64) ได้วิจัย เรื่องการสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ชุดราชินีที่รัก เพื่อเป็นสื่อการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชินี โดยดำเนินการสร้างสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ตามหลักการและขั้นตอนการสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมของหทัย ตันหยง และทำการทดลอง

เพื่อหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จากผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชินี ปีการศึกษา 2546 ผลการศึกษาพบว่า แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ชุด ราชินีที่รัก ซึ่งอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมที่สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (80/80) กล่าวคือมีประสิทธิภาพ 84.30/80.65 ทำให้สรุปได้ว่าการใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าแบบเรียนปกติทั่วไป

นิตยา วิจาระนันท์ (2551: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ เพื่อสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย เรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ประกอบด้วยบทเรียน 6 บท ได้แก่ ทำบุญตักบาตร ทำบุญถวายสังฆทาน ทำบุญเลี้ยงพระ ทำบุญปล่อยนกปล่อยปลา ทำบุญทอดกฐิน และทำบุญทอดผ้าป่า ผลการวิจัยพบว่า ได้แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยเรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพ 84.70/84.80 และผู้เรียนด้วยแบบเรียนดังกล่าวมีความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียนดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า ในการสร้างแบบเรียนเพื่อสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศนั้น ในแบบเรียนควรจะมีเนื้อหารวมถึงคำศัพท์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน รวมทั้งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมประกอบด้วย ซึ่งจะเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศเป็นอย่างมาก นอกจากนี้แบบเรียนที่มีการวิจัยและทดลองกับกลุ่มตัวอย่างแล้วนั้นพบว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนได้อีกด้วย

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

การสนทนา คือ การสื่อสารระหว่างบุคคลและเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับมนุษย์ในการอยู่ร่วมกันในสังคม ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาจากนักการศึกษาหลายท่านเพื่อประโยชน์ในการสร้างแบบเรียนการสนทนาและนำเสนอในสารนิพนธ์ ดังนี้

3.1.1 ความหมายของการสนทนา

พะอบ โปษะกฤษณะ (2519: 45) กล่าวว่า การสนทนา เป็นการพูดที่มีบทบาทสำคัญมากในชีวิต การงานใหญ่ๆ จะสำเร็จได้ก็ด้วยการสนทนาเป็นเบื้องต้น ผู้ที่รู้จักศิลปะของการสนทนาเป็นผู้ที่มีเสน่ห์ในตัว มีผู้ชอบคบหาสมาคม จะทำการสิ่งใดก็ลุล่วงไปได้ง่าย แต่จะวางหลักการสนทนาดลงไปได้ อยู่ที่ไหวพริบของผู้สนทนาที่จะพิจารณาเองว่าเรื่องใดควรจะสนทนาอย่างไร

นันทา ขุนภักดี (2528: 135) ได้ให้ความหมายของการสนทนาว่า การสนทนาหมายถึงการที่บุคคล 2 ฝ่ายมาคุยกัน พูดจาหรือเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันโดยมี

จุดประสงค์สำคัญเพื่อสร้างมนุษยสัมพันธ์ เรื่องที่นำมาคุยกันหรือนำมาพูดจาหรือกันนั้นไม่จำกัดจะเป็นเรื่องใดก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความตั้งใจ หรือความพอใจของกลุ่มสนทนา

อุดม บัวเพียร (2533: 66) ได้กล่าวถึงการพูดสนทนาว่า เป็นการพูดคุยหรือพูดจาหรือกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สร้างมนุษยสัมพันธ์ ผู้กมิตรไมตรีหรือแม้กระทั่งทำลายความเครียด การสนทนาเป็นการพูดที่มีบทบาทสำคัญมากในชีวิตประจำวัน การทำงานใหญ่ ๆ หลายๆอย่างสามารถสำเร็จลงด้วยดีก็ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการสนทนาหรือพูดคุยปรึกษาหารือกัน

ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2539: 962) ได้กล่าวถึงการสนทนาว่า เป็นการพูดคุยเพื่อสร้างมนุษยสัมพันธ์ เป็นการพูดที่มักจะไม่ได้มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะประสงค์ให้การสนทนาครั้งนั้นเป็นไปในทำนองใด เรื่องที่พูดจึงมักเป็นเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวัน เป็นการพูดที่จะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดและช่วยสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ในวงการธุรกิจการงาน การสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การทำงานดำเนินไปอย่างราบรื่น

นพดล จันทรเพ็ญ (2539: 59) ให้นิยามว่า การสนทนา คือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในสิ่งที่ผู้พูดกับผู้ฟังมีความสนใจร่วมกัน โดยมีผู้ร่วมสนทนาตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การสนทนาอาจทำได้อย่างไม่เป็นทางการไปจนถึงการสนทนาอย่างเป็นทางการแบบแผน สุดแล้วแต่บุคคลที่ร่วมอยู่ในวงสนทนาและโอกาสในการสนทนานั้นๆ ความคิดเห็นที่แสดงต่อกันในหัวข้อสนทนา อาจคล้อยตามหรือขัดแย้งกันก็ได้ แต่ต้องตระหนักเสมอว่า การสนทนานั้นๆ เป็นไปเพื่อสร้างมิตรภาพและความพึงพอใจให้กับกลุ่มสนทนา

รังรอง นิลประภัสสร (2542: 101) ได้ให้ความหมายของการสนทนาว่า การสนทนาหมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิด ความสนใจ ตลอดจนการให้ข้อมูลข่าวสารแก่กันและกัน โดยมีจุดประสงค์เพื่อเป็นการผ่อนคลายอารมณ์ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และเพื่อให้กิจกรรมต่างๆที่ต้องทำสำเร็จไปได้ด้วยดี

รัตน์เรขา ฤทธิศร (2546: 23) กล่าวว่า การสนทนา คือ การพูดคุยสื่อสารกันระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกของผู้พูดไปสู่ผู้ฟังในเรื่องเดียวกัน โดยผ่านสื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกัน

ชิตาภา สุขพล่า (2546: 216) ได้ให้ความหมายของการสนทนาไว้ว่า การสนทนาเป็นการสื่อสารที่มีความจำเป็นอย่างมากของมนุษย์ในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกัน เป็นการสื่อสารที่มีบทบาทอย่างมากในการตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ตั้งแต่ในชีวิตประจำวัน หน้าที่การงาน และการพูดจาเพื่อมารยาทในสังคมโดยทั่วไป เป็นการสื่อสารที่เกิดขึ้นได้ง่ายทันทีทั้งที่ไม่ต้องมีพิธีรีตอง หรือวางแผนล่วงหน้าแต่อย่างใด

การุณนัทธ์ รัตนแสนวงษ์ (2548: 61) ได้ให้ความหมายของการสนทนาว่า การสนทนาคือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เป็นเครื่องผ่อนคลายอารมณ์ เป็นเครื่องช่วยให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีที่สุด ทั้งยังเป็นเครื่องช่วยให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานอีกด้วย

จากการศึกษาความหมายของการสนทนาจากนักการศึกษาหลายๆท่าน กล่าวโดยสรุปได้ว่า การสนทนา คือ การพูดคุยสื่อสารกันระหว่างบุคคลในสังคม ทั้งการสนทนาในกลุ่มเพื่อน และครอบครัวในชีวิตประจำวัน ล้วนแล้วแต่ใช้การสนทนาในการติดต่อสื่อสารกันทั้งสิ้น ดังนั้นการสนทนาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมากในการตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ทำให้มนุษย์มีสังคมช่วยสร้างมนุษย์สัมพันธ์กับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

3.1.2 ความสำคัญของการสนทนา

นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต (2542: 246) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสนทนาไว้ว่า การอยู่ร่วมกันในสังคม มนุษย์มีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้หรือแสวงหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการทราบหรือบางครั้งก็ประสงค์ที่จะสื่อความคิดหรือความในใจของตนให้คนอื่นได้รับรู้ ความจำเป็นดังกล่าวสามารถที่จะสื่อให้เข้าใจกันได้ด้วยวิธีการที่ง่ายที่สุดและเร็วที่สุดคือ “การสนทนา” การสนทนาที่ดีจะทำให้เกิดความเพลิดเพลิน อบอุ่น ได้ผ่อนคลายความวุ่นหรือวิตกกังวล ทั้งยังก่อให้เกิดคุณค่าในการแลกเปลี่ยนทัศนะ ความรู้ ความคิด และการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

นิภาพรรณ ศรีพงษ์ (2549: 118) กล่าวถึงความสำคัญของการสนทนา ดังต่อไปนี้

1. เป็นการสร้างพื้นฐานความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้คนในครอบครัวและสังคม
2. เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและทัศนคติระหว่างกัน
3. เป็นการรับทราบปัญหาและจุดบกพร่องทำให้เกิดการแก้ไข
4. เป็นการร่วมมือในการสร้างสรรค์สิ่งที่มีคุณค่าต่อสังคมและประเทศชาติ
5. เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ การสนทนาทำให้ได้รับฟังเรื่องราวต่างๆ จากคู่

สนทนา

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญของการสนทนา สามารถกล่าวสรุปได้ว่าการสนทนา เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ที่จะต้องเรียนรู้ เพราะการสนทนาเป็นการสร้างพื้นฐานความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้คนในครอบครัวและสังคม

3.1.3 หลักการสนทนาที่ดี

สมจิต ชิวปรีชา (2524: 64-66) ได้กล่าวถึงหลักการสนทนาที่ดีไว้ดังนี้

1. จงเป็นนักฟังที่ดี การสนทนาที่ดีผู้พูดไม่ควรพูดคนเดียวโดยตลอดแต่ควรให้ความสนใจฟังเมื่อคู่สนทนาพูด และพยายามทำความเข้าใจในคำพูดของคู่สนทนาทุกวรรคทุกตอน แสดงสีหน้าท่าทางให้เขาเห็นว่าเราสนใจฟังในเรื่องที่กำลังพูด ไม่ควรแสดงความเบื่อหน่ายให้เห็น ถ้ามีเรื่องที่น่าสนใจหรือไม่เข้าใจควรถามด้วยอาการสุภาพหรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในโอกาสอันควร จะช่วยให้คู่สนทนาเห็นว่าเราสนใจในการพูดของเขามากยิ่งขึ้น

2. ให้ทุกคนมีส่วนในการพูด การพูดและการฟังเป็นส่วนประกอบซึ่งกันและกัน การสนทนาที่ดีจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมสนทนาได้แสดงความคิดเห็นให้ผู้อื่นได้ฟังบ้าง กรณีที่มีผู้สนทนาบางคนไม่ช่างพูดหรือพูดคุยไม่เป็น คู่สนทนาควรจะสังเกตและพยายามหาทางให้พูดด้วยการชักถามเป็นการนำทางการสนทนา เพื่อจะไม่ต้องพูดอยู่เพียงฝ่ายเดียว

3. การเลือกเรื่องที่ทุกคนสนใจ การสนทนาที่ดีและน่าสนใจ ผู้พูดควรเลือกเรื่องที่เหมาะสมและเป็นเรื่องที่ทุกคนในกลุ่มสนใจ ไม่ควรเลือกเรื่องตามความพอใจของตนเอง หรือพูดในเรื่องที่ผู้อื่นไม่อาจร่วมแสดงความคิดเห็นได้ เพราะจะทำให้การสนทนาเป็นที่น่าเบื่อหน่าย

4. ความถูกต้องตามกาลเทศะของการสนทนา การสนทนาที่ดีควรคำนึงถึงความเหมาะสมของกาลเทศะ เช่น การพูดสนทนาในงานศพ ควรสำรวมคำพูด พูดคุยแต่พอควรและควรคุยเบาๆ แต่ถ้าเป็นงานมงคลสมรสหรืองานรื่นเริงอื่นๆ อาจนำเรื่องราวที่สนุกสนานเพลิดเพลินมาพูดคุยและอาจสนุกเฮฮาได้ตามสมควร

นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต (2542: 247) ได้กล่าวถึงการสนทนาที่ดีไว้ว่า การสนทนาที่ดี คือ การเปิดโอกาสให้คู่สนทนาหรือผู้ร่วมสนทนาได้มีส่วนร่วมในที่พูดคุย และทำให้บรรยากาศของการสนทนาดำเนินไปด้วยความพอใจของทุกฝ่าย

สำเนียง มณีกาญจน์ และ สมบัติ จำปาเงิน (2542: 121-122) ได้กล่าวถึงหลักการพูดสนทนาว่า

1. การวิเคราะห์ ผู้พูด ผู้ฟัง กาลเทศะ จุดประสงค์ โอกาส และเรื่องที่จะพูดหรือสนทนา
2. การเตรียม เตรียมตัว เตรียมใจ เตรียมวางอากัปกิริยา สีหน้า ท่าทาง ตลอดจนน้ำเสียงและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับข้อแรก
3. เรื่องที่พูด ควรเป็นเรื่องที่ทำให้คู่สนทนาสนใจ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ หลักการสนทนาที่ดี สามารถสรุปได้ว่าหลักการสนทนาที่ดี คือ การมีมารยาทในการสนทนา การสนทนาที่ดีควรคำนึงถึงความถูกต้องตามกาลเทศะ และเปิดโอกาสให้คู่สนทนาได้ร่วมพูดคุย ไม่ควรพูดคนเดียวตลอด เพื่อให้บรรยากาศของการสนทนาดำเนินไปด้วยความพอใจของทุกฝ่าย นอกจากนี้ยังรวมถึงการวางอากัปกิริยา สีหน้า ท่าทาง ตลอดจนน้ำเสียงและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับเรื่องที่สนทนาด้วย

3.1.4 การสอนสนทนา

บำรุง โตรัตน์ (2524: 69-70) ได้เสนอแนวการสอนสนทนาภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนไทยว่า การสอนสนทนาเบื้องต้น คือ การฝึกให้นักเรียนถามตอบตามโครงสร้างประโยคที่ครูกำหนดให้ เพื่อมุ่งที่จะพัฒนาทักษะการพูดเป็นสำคัญ แม้ว่าการสนทนาที่แท้จริงจะหมายถึง การที่นักเรียนสามารถเลือกที่จะพูดอะไรได้ด้วยตนเองก็ตาม ในการสอนบทสนทনারะยะเริ่มแรกครูควรจัดเป็นแบบแนะก่อน (Guided Conversation) ก่อนที่จะให้มีเสรีในการพูดด้วยตนเองทั้งหมด

อัจฉรา เสือยันต์ (2545: 14-15) กล่าวถึงการสอนสนทนาภาษาไทยให้กับนักเรียนต่างชาติว่า มีลักษณะคล้ายคลึงกับการสอนสนทนาภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนไทย เพราะเป็นการเรียนภาษาที่สองรองจากภาษาแม่ ดังนั้นแนวทางการสอนจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาเพื่อประโยชน์ในงานวิจัย เรื่อง การสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น ดังนี้

ประสงค์ วัฒนสุข (2532: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและวิธีแก้ไขการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผู้เรียนชาวเขาที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูด มีผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงสูงกว่าผู้เรียนชาวเขาที่ไม่ได้รับการฝึกและผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนชาวเขาหลังการฝึกสูงกว่าก่อนได้รับการฝึก

จงพัฒน์ แก้วมีชัย (2536: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ผลของการใช้แบบฝึกสนทนาภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกและกลุ่มที่ไม่ใช้แบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลลำปาง จำนวน 60 คน พบว่า แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยหลังการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้เรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมปอง ศรีวิชัย (2536: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยพายัพ พบว่า แผนประสบการณ์สามารถพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยพายัพ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ในด้านการสนทนา อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง การอธิบายรูปอยู่ในเกณฑ์ดีและการแสดงความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

รัตน์เรขา ฤทธิศร (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสนทนาภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ โดยมีผู้เรียนชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ ในมหาวิทยาลัยพายัพ จำนวน 10 คน เป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัย พบว่า ผู้เรียนที่เรียนเสริมด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทุกคนสามารถผ่านเกณฑ์การประเมิน 80% และสามารถทำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แล้วนำคะแนนแทนค่าเพื่อหาประสิทธิภาพ สรุปได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องนี้ มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับ ดี

บังอร ร้อยกรอง (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้เกมเสริมการฝึกทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลลำปาง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่ใช้เกมเสริมการฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้เกมเสริมการฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วัชรพล วิบูลยศรีน (2553: 31) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยสำรวจเนื้อหาจากแบบเรียน

ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ และแบบเรียนภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่มีวางจำหน่ายตามร้านค้าและศูนย์หนังสือต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร แล้วนำมาสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 10 บท มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสนทนาภาษาไทยที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันในสถานการณ์ต่างๆ ได้แก่ การทักทาย การขอร้อง การบอกเวลา การนัดหมาย การพูดโทรศัพท์ การถามทาง การสั่งอาหาร การเดินทาง การซื้อสินค้า และการท่องเที่ยว และกำหนดให้เนื้อหาต้องถูกต้องตามหลักภาษา ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยเน้นทักษะการฟังและการพูด ประกอบด้วย บทสนทนา คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง แบบทดสอบการสนทนา และโครงสร้างประโยคเป็นเนื้อหาหลัก ซึ่งประกอบด้วย 3 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสัทอักษร โดยอภิปรายผลถึงข้อดีในการสร้างแบบเรียนนี้ว่าจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนเพิ่มเติมนอกห้องเรียนได้ ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการฝึกฝน ช่วยให้เกิดทักษะและความคล่องแคล่วในการสนทนามากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา สามารถสรุปได้ว่า การสร้างแบบเรียนเกี่ยวกับการสนทนามีประโยชน์ต่อผู้เรียนในการนำไปใช้ฝึกทักษะการพูดเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันได้และเป็นประโยชน์ในการใช้เป็นสื่อสำหรับการสอนการสนทนาได้อีกด้วย

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม

4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม

4.1.1 ความหมายของวัฒนธรรม

สมชัย ใจดี และ ยรรยง ศรีวิริยาภรณ์ (2536: 1) ได้กล่าวถึง คำว่า วัฒนธรรม นั้นเป็นภาษาบาลีและสันสกฤต “วัฒน” เป็นภาษาบาลี แปลว่า “เจริญงอกงาม” ส่วนคำว่า “ธรรม” เป็นภาษาสันสกฤต หมายถึง “ความดี” ซึ่งแปลตามรากศัพท์ก็คือ “สภาพอันเป็นความเจริญงอกงามหรือลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม” วัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิตหรือการดำเนินชีวิตของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งหมายรวมถึงความคิด ศิลปะ วรรณคดี ดนตรี ปรัชญา ศีลธรรม จรรยา ภาษา กฎหมาย ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณีและสิ่งต่างๆที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งได้ถ่ายทอดให้กับคนรุ่นต่อๆมาเป็นเรื่องของการเรียนรู้จากคนกลุ่มหนึ่งไปยังคนอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งถ้าสิ่งใดดีก็เก็บไว้ สิ่งใดควรแก้ก็แก้ไขกันให้ดีขึ้น เพื่อจะได้ส่งเสริมให้มีลักษณะที่ดีประจำชาติต่อไป ในลักษณะนี้ วัฒนธรรม จึงเป็นการแสดงออกซึ่งความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีงามของประชาชน

สุพัทธรา สุภาพ (2543: 101) ได้สรุปไว้ว่า วัฒนธรรมมีความหมายครอบคลุมถึงทุกสิ่งทุกอย่างอันเป็นแบบแผนในความคิดและการกระทำที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคมของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือสังคมใดสังคมหนึ่ง มนุษย์ได้คิดสร้างระเบียบ กฎเกณฑ์ วิธีในการปฏิบัติ การจัดระเบียบ ตลอดจนระบบความเชื่อ ความนิยม ความรู้และเทคโนโลยีต่างๆเพื่อควบคุมและใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ

ประกาศรี สืออำไพ (2538: 3-4) กล่าวถึงวัฒนธรรม (Culture) เป็นศัพท์บัญญัติที่พลตรีพระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิปพงศ์ประพันธ์ทรงบัญญัติศัพท์จากภาษาอังกฤษสำหรับใช้ในภาคภาษาไทยจนเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย ตามมูลศัพท์หมายถึง ภูมิแห่งความเจริญงอกงาม ได้แก่ มรดกของสังคม ซึ่งเป็นสมบัติส่วนรวม มีทั้งของที่เป็นวัตถุ ความรู้ ความเชื่อถือ ศิลปะ หรือ ศีลธรรม นิตยธรรม ประเพณีและอุปนิสัย ประชาชาติทุกชาติมีสังคมมรดก (Social Heritage) คือสมบัติที่ตกทอดมาจากชีวิตของประชาชนนั้นตามลำดับชั่วอายุคน วัฒนธรรมของแต่ละประชาชาติย่อมมีลักษณะเฉพาะของตน

พวงผกา คุโรวาท (2549: 41) กล่าวว่า วัฒนธรรม หมายถึงสิ่งที่ทำให้จิตใจ กาย วาจา ของคนเจริญงอกงาม มีจิตใจสูงขึ้นดีขึ้น หรือวิถีทางในการดำเนินชีวิตแห่งชุมชนใด ชุมชนหนึ่ง กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือประเทศใดประเทศหนึ่งให้มีระเบียบแบบแผนที่ตั้งงามจนกลายเป็นขนบธรรมเนียมประเพณี

พัฒน์ น้อยแสงสี และ ส่องศรี โตประเสริฐ (2520: 34) กล่าวถึงคำว่า วัฒนธรรมตามความหมายของคนทั่วไปซึ่งเป็นความหมายอย่างแคบคือ ศิลปะ วรรณคดี ดนตรี และขนบธรรมเนียมประเพณี ที่ควรรักษาไว้ ส่วนความหมายอย่างกว้างคือ วิธีการดำเนินชีวิตของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ การหาเลี้ยงชีพ กฎหมาย การปกครอง ขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ สภาพเศรษฐกิจ ระบบสังคม

ไทเลอร์ เอ็ดเวิร์ด (Tylor, Edward. 1871: 1) นักมานุษยวิทยาที่มีชื่อเสียงได้กล่าวไว้ว่า วัฒนธรรมนั้นได้หมายรวมถึงความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศีลธรรม กฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี ความสามารถต่างๆ และนิสัยของผู้ที่อยู่ในสังคมนั้น อันเป็นลักษณะเฉพาะของสังคมใดสังคมหนึ่ง เป็นลักษณะในการดำรงชีวิตประจำวัน

โครเบอและคลักฮอน (Kroeber; & Kluckhohn. 1952 cited in Keats, 1997) ได้ให้นิยามของ วัฒนธรรม ว่าประกอบด้วยรูปแบบของพฤติกรรมทั้งที่เห็นได้ชัดและเป็นที่ยอมรับ ซึ่งมนุษย์ได้รับมาถ่ายทอดต่อไปโดยสัญลักษณ์ ก่อให้เกิดความสัมฤทธิ์ในด้านต่างๆ และแก่นสำคัญของวัฒนธรรมประกอบด้วยความคิดและค่านิยมอันเนื่องมาจากประเพณีอีกด้วย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม สามารถสรุปได้ว่า วัฒนธรรมหมายถึงการดำเนินชีวิตของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่แสดงออกถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียว ความก้าวหน้า และศีลธรรมของประชาชน จนกลายเป็นมรดกตกทอดกันมาตามลำดับชั่วอายุคนและเป็นแบบแผนที่ตั้งงามจนกลายเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบันนี้

4.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้สรุปไว้ว่า การเรียนภาษาที่สองนั้น คือการเรียนวัฒนธรรมที่สอง ภาษาแต่ละภาษามาจากโครงสร้างทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้นเมื่อมีการสื่อความหมายข้ามวัฒนธรรม (cross-cultural communication) ย่อมมีการแทรกแซงทางวัฒนธรรม

(cultural interference) เกิดขึ้น ซึ่งอาจทำให้เกิดความสับสนเข้าใจผิด และขัดแย้งกันในด้านใดด้านหนึ่งได้ ทั้งนี้ก็เพราะมีการถ่ายโอน (transfer) ระบบของภาษาตลอดจนค่านิยม ความเชื่อ ทัศนคติ ในภาษาและวัฒนธรรมของผู้เรียน ไปสู่ภาษาและวัฒนธรรมใหม่ ดังนั้นการสอนเฉพาะการออกเสียง คำ และประโยคใหม่ๆ จึงไม่เพียงพอ ผู้สอนจำเป็นต้องให้ข้อมูลทางวัฒนธรรม แสดงวิธีการใช้ภาษา ในบริบทและสถานการณ์ต่างๆ กันและให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับวัฒนธรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถทางภาษา (language competence) ด้วย

ดังนั้น สามารถกล่าวโดยสรุปก็คือ ความรู้ทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนการสอนภาษาเป็นอย่างมาก ถ้าหากละเลยไม่สอนวัฒนธรรมควบคู่กันไปกับก็เหมือนกับการสอนเพียงแค่ว่าสัญลักษณ์ซึ่งไม่มีความหมาย การสอนภาษาไปพร้อมกับการสอนวัฒนธรรม นอกจากจะเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียนแล้ว ยังทำให้ใจกว้าง มองโลกในแง่ดี ยอมรับสิ่งแปลกไปจากตนและยังมีผลต่อความเข้าใจภาษาดีกว่าการเรียนรู้อาศัยภาษาแต่เพียงอย่างเดียว

4.1.3 หัวข้อวัฒนธรรมที่ควรนำมาสอนรวมกันกับทักษะทางภาษา

เนื่องด้วย วัฒนธรรม เป็นตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อการเรียนการสอนภาษาและการใช้ภาษา จากการศึกษาของ รูบิน (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2537; อ้างอิงจาก Joan Rubin) ได้ศึกษาและสังเกตกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนภาษาต่างประเทศ พบว่า ผู้เรียนที่เรียนภาษาอยู่ในเกณฑ์ดีจะมีความรู้ทางวัฒนธรรมและสังคม (Socio-cultural knowledge)

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537ก) เสนอหัวข้อวัฒนธรรมที่ควรนำมาสอนรวมกันกับทักษะทางภาษาไว้ดังนี้

1. การสนทนาในชีวิตประจำวัน เช่น การแนะนำ การตอบรับและการปฏิเสธ การขอบคุณ การขอโทษ การจ่ายของ
2. ค่านิยมของครอบครัวและสังคม
3. ประเพณีและการเฉลิมฉลองในโอกาสต่างๆ
4. อาหารและเครื่องนุ่งห่ม
5. การใช้เวลาว่าง
6. การแสดงออกโดยไม่ใช้คำพูด

4.1.4 เกณฑ์ในการเลือกหัวข้อวัฒนธรรม

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537ข) ได้สรุปไว้ว่า เกณฑ์ในการเลือกหัวข้อวัฒนธรรม ได้แก่

1. ความจำเป็น
2. ประโยชน์ โดยต้องพิจารณาความเร่งด่วนในการนำไปใช้ ควบคู่ไปด้วย
3. การนำไปใช้ได้ ซึ่งต้องพิจารณาช่วงของการนำไปใช้ โดยนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ
4. เป็นเรื่องที่มีอยู่เป็นประจำและเกิดขึ้นบ่อย ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเป็นจริงในเรื่องที่จะนำมาใช้

5. ความสะดวกที่จะนำมาใช้

4.1.5 ความรู้ทางด้านวัฒนธรรมเกี่ยวกับข้อห้ามและข้อควรปฏิบัติ

เคนนี่ ยี และ แคทเทอรีน กอร์ดอน (Kenny Yee; & Catherine Gordon. 1999: 56) กล่าวถึง สิ่งที่ควรปฏิบัติและข้อห้ามต่างๆที่ชาวต่างประเทศควรทราบเมื่อได้มาอาศัยอยู่ในประเทศไทย และได้กล่าวถึงข้อห้ามสำหรับชาวต่างชาติในการสนทนากับคนไทยที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ ห้ามนำเรื่องของราชวงศ์มาพูดล้อเล่นกับคนไทย เพราะสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันสูงสุดที่คนไทยเคารพสักการะ

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม

อารีย์ แวฆาญ (2529: 87-88) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการสอนสำนวนภาษาอังกฤษ โดยสอดแทรกวัฒนธรรม โดยให้เดาความหมายของสำนวนจากบริบท และโดยสอนตามคู่มือครู สรุปผลการศึกษาค้นคว้า มีใจความสำคัญ ดังนี้ คือ ผู้เรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดแทรกวัฒนธรรม มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าการสอนโดยเดาความหมายจากบริบทกับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 ในขณะที่วิธีการสอนที่ให้เดาความหมายจากบริบทกับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ผู้เรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดแทรกวัฒนธรรมมีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่าการสอนโดยเดาความหมายจากบริบทกับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ในขณะที่วิธีการสอนให้เดาความหมายจากบริบทกับการสอนตามคู่มือครูมีความคงทนในการเรียนไม่แตกต่างกัน

ยุพา ชุ่มสนิท (2540: 97) ได้วิจัย เรื่องการสร้างหนังสือเรียนเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า จากการหาประสิทธิภาพของหนังสือเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ผู้เรียนมีคะแนนเป็นไปตามเกณฑ์การหาประสิทธิภาพ 80/80 ใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษได้

แกตบันตัน และ ทักเกอร์ (อารีย์ แวฆาญ. 2529: 32; อ้างอิงจาก Gatboton; & Tucker. 1971) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเด็กผู้เรียนฟิลิปปินส์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้พบว่าความรู้ทางวัฒนธรรมมีผลต่อความเข้าใจหรือความซาบซึ้งในวรรณคดีอังกฤษและอเมริกันของผู้เรียนต่างชาติที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา

จอห์นสัน (Johnson. P. 1981: 169) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Effects on Reading Comprehension of Language Complexity and Culture Background of the Text และได้พบว่า ความสลับซับซ้อนด้านวัฒนธรรมของเรื่องมีผลต่อการอ่าน มากกว่าความสลับซับซ้อนด้านไวยากรณ์และความหมาย

อักษรประเสริฐ เศรษฐประเสริฐ (2527: 18) ได้วิเคราะห์เนื้อหาทางด้านวัฒนธรรมในหนังสือเรียนและคู่มือครูภาษาอังกฤษ รายวิชา อ. 411 ภาษาอังกฤษ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แล้วอธิบายถึงความจำเป็นในการเรียนรู้วัฒนธรรมสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษที่ถูกต้องนั้น ต้องเรียนรู้วัฒนธรรมของชนชาติที่เป็น

เจ้าของภาษาโดยแท้จริงด้วย เพราะว่าวัฒนธรรมจะเป็นภูมิหลังที่ก่อให้เกิดความเข้าใจในการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา

ปรียา อุนรัตน์ (2515: 43) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเบื้องต้นตามหลักสูตรปริญญาตรี จำนวน 200 คน ในปีการศึกษา 2514 โดยสรุปผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน ทั้งแบบทดสอบการอ่าน (reading passage) ที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมแทรกอยู่มาก และแบบทดสอบการอ่านที่ไม่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมแทรกอยู่

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ภาษาและวัฒนธรรมมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เมื่อผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาแล้วก็จะทำให้การเรียนรู้ภาษาดีขึ้น ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาจึงต้องคำนึงถึงเนื้อหาทางวัฒนธรรมประก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างแบบเรียน และนำแบบเรียนไปทดลองใช้ ซึ่งแบบเรียนนี้เป็นแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ สร้างขึ้นเพื่อเป็นสื่อการสอนสำหรับครูและช่วยให้ผู้เรียนซึ่งเป็นครูชาวต่างประเทศมีความรู้ความเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมไทยอย่างถูกต้อง อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีในการศึกษาภาษาและวัฒนธรรมไทยในระดับสูงต่อไป ในการสร้างแบบเรียนนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ตั้งอยู่เลขที่ 1225 ถนน เดอะพาร์คแลนด์ เขตบางนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติที่เริ่มปฏิบัติงานในปี 2553 โดยคัดเลือกแบบเจาะจงจำนวน 12 คน ซึ่งเป็นผู้ไม่มีพื้นฐานความรู้ภาษาไทย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ จำนวน 10 บท โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน แบบทดสอบ แผนการสอน และสำรวจเนื้อหาจากแบบเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ และแบบเรียนภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่จัดวางจำหน่ายในศูนย์หนังสือต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการหาประสิทธิภาพของแบบเรียน

3. สร้างแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ จำนวน 10 บท

4. นำแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ จำนวน 10 บทไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านแบบเรียนและการสอนจำนวน 4 ท่านตรวจสอบได้แก่

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เตือนใจ เณลิมกิจ อาจารย์พิเศษของสาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. อาจารย์ดร.ศานติ ภัคดีคำ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. อาจารย์กฤษณะ โฆษชุนพันธ์ อาจารย์ประจำสำนักวิชาพื้นฐานและภาษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

4. Mr. James Conrad อาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ

5. ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้เชี่ยวชาญนำไปปรับปรุงแก้ไขแบบเรียน ตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ แล้วนำแบบเรียนที่ปรับปรุงแล้ว มาทดลองกับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน เพื่อหาประสิทธิภาพแบบเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนนานาชาติตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

การประเมินคุณภาพแบบเรียน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินคุณภาพแบบเรียนโดยผู้วิจัยนำแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ จำนวน 10 บทเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบ แบบทดสอบแผนการสอน และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

ผลการประเมินแบบเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ สรุปประเด็นสำคัญของการแก้ไขปรับปรุง ดังนี้

1. ปรับปรุงคำอธิบายภาษาอังกฤษให้ง่ายต่อความเข้าใจสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
2. เปลี่ยนขนาดรูปภาพให้มีขนาดใหญ่ขึ้นและมีความชัดเจนยิ่งขึ้น
3. เปลี่ยนขนาดตัวอักษรให้มีขนาดใหญ่ขึ้นและมีความชัดเจนยิ่งขึ้น
4. แก้ไขตัวสัทอักษรและตัวอักษรภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง
5. แก้ไขคำถามที่ไม่ชัดเจนในแบบทดสอบให้ชัดเจนขึ้น
6. จัดบทเรียนให้เรียงลำดับกันตามความเหมาะสมต่อการเรียนรู้
7. แก้ไขบทสนทนาที่ไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน

8. ปรับปรุงแผนการสอนให้ถูกต้อง
9. ตัดกิจกรรมในแบบเรียนที่ไม่เกี่ยวข้องออก
10. เพิ่มบรรณานุกรมในแบบเรียน

หลังจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆนำไปปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ แล้วนำแบบเรียนที่ปรับปรุงแล้ว มาทดลองกับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน เพื่อหาประสิทธิภาพแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียน

ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ ได้ผลประเมินดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติด้านรูปเล่ม

รายการ (ด้านรูปเล่ม)	ระดับการประเมิน (จำนวน)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.คุณภาพของกระดาษ	1	2			
2.การออกแบบหน้าปก	1	2			
3.ขนาดรูปเล่ม	3				
4.ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย	1	2			
5.ลักษณะตัวอักษรภาษาอังกฤษ	1	2			
6.ลักษณะตัวสัทอักษร	1	2			

จากตาราง 1 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียน การสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติด้านรูปเล่ม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทโรงเรียนประชาคมนานาชาติด้านเนื้อหา

รายการ (ด้านเนื้อหา)	ระดับการประเมิน (จำนวน)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		3			
2.เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม		3			
3.เนื้อหา มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	3				
4.เนื้อหา มีความน่าสนใจต่อผู้เรียน	3				
5.คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน		2	1		
6.ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับ ผู้เรียน		2	1		
7.แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	2			

จากตาราง 2 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทโรงเรียนประชาคมนานาชาติด้านเนื้อหา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสมมาก สรุปได้ว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทโรงเรียนประชาคมนานาชาติทั้ง 2 ด้านโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ เหมาะสมมากสามารถนำไปใช้ป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตกับผู้บริหารของโรงเรียนประชาคมนานาชาติเพื่อทำวิจัย
2. เขียนแผนการสอน 10 บท โดยแบ่งเวลาบทละ 1 คาบ (60 นาที)

3. ในระหว่างการสอน ผู้วิจัยทดสอบระหว่างการเรียนทุกคาบ จำนวน 10 ครั้ง โดยใช้แบบทดสอบท้ายบทเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน 1 ครั้ง เมื่อผู้เรียนเรียนจบครบทุกคาบแล้วโดยกำหนดเวลาทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน รวม 12 วัน ดังมีรายละเอียดการทดลองดังนี้

ตาราง 3 ระยะเวลาในการทดลอง

สัปดาห์ที่	วันที่	รายการ	เวลา
1	21/2/2554	ปฐมนิเทศและเรียนรู้เรื่องสัทอักษร	60 นาที
	22/2/2554	บทที่ 1 การทักทายและการแนะนำตัว	60 นาที
	23/2/2554	บทที่ 2 การขอบคุณ, การขอโทษ	60 นาที
	24/2/2554	บทที่ 3 ตัวเลข	60 นาที
	25/2/2554	บทที่ 4 เวลา	60 นาที
2	28/2/2554	บทที่ 5 อาหาร	60 นาที
	1/3/2554	บทที่ 6 เครื่องดื่ม	60 นาที
	2/3/2554	บทที่ 7 ผลไม้	60 นาที
	3/3/2554	บทที่ 8 สี	60 นาที
3	4/3/2554	บทที่ 9 การซื้อขาย	60 นาที
	7/3/2554	บทที่ 10 ทิศทาง	60 นาที
	8/3/2554	ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน	60 นาที

การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

- นำคะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างการเรียนแต่ละบทของผู้เรียนมาคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ
- หาประสิทธิภาพของแบบเรียน โดยหาคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนแล้วเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียน
- สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 3.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากแบบบันทึกและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ใช้สูตร (ชูศรี พันธุ์ทอง. 2546: 49)

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

- 3.2 ค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ใช้สูตร (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ.2520:131)

$$E1 = \frac{\sum x}{N} * 100$$

และ

$$E2 = \frac{\sum F}{B} * 100$$

เมื่อ	E1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นกิจกรรมระหว่างการเรียน คิดเป็นร้อยละ
	E2	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน คิดเป็นร้อยละ
	$\sum x$	แทน คะแนนรวมของกิจกรรมระหว่างการเรียนของผู้เรียน
	$\sum F$	แทน คะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
	N	แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	A	แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบท้ายบทเรียน
	B	แทน คะแนนเต็มของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนน ที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E1
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนครบทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E2
3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E1 ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 4 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนการสนทนา
ภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ

คนที่	บทที่ 1 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 2 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 3 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 4 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 5 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 6 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 7 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 8 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 9 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 10 คะแนน เต็ม 10
1	6	6	7	5	9	8	10	7	6	9
2	7	9	9	9	8	9	7	8	9	9
3	7	7	10	10	9	8	10	10	9	10
4	5	7	8	8	8	9	10	7	7	8
5	8	7	9	10	8	9	8	7	9	6
6	9	7	7	10	8	9	7	9	10	10
7	9	10	9	10	9	6	8	9	9	7
8	10	7	7	10	7	9	7	9	8	10
9	9	10	7	7	8	9	7	8	8	9
10	7	10	8	10	9	6	7	10	7	10
11	9	10	8	10	8	10	7	8	10	7
12	10	6	9	8	7	7	9	7	8	10
Σx	96	96	98	107	98	99	97	99	100	105
\bar{x}	8	8	8.17	8.92	8.17	8.25	8.08	8.25	8.33	8.75
E1	80	80	81.67	89.17	81.67	82.5	80.83	82.5	83.33	87.5

ค่าเฉลี่ยของ E1 รวม 10 บท เท่ากับ 82.92

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติแต่ละบท คิดเป็นร้อยละ 80 - 89.17 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 82.92 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E1 ที่กำหนดไว้ที่ 80 โดยมีประสิทธิภาพ ร้อยละตามลำดับต่อไปนี้

บทที่ 1	การทักทายและการแนะนำตัว	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 80
บทที่ 2	การขอบคุณ, การขอโทษ	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 80
บทที่ 3	ตัวเลข	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 81.67

บทที่ 4 สี	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	89.17
บทที่ 5 เวลา	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	81.67
บทที่ 6 อาหาร	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	82.5
บทที่ 7 เครื่องดื่ม	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	80.83
บทที่ 8 ผลไม้	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	82.5
บทที่ 9 การซื้อขาย	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	83.33
บทที่ 10 การถามทาง	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	87.5
ค่าเฉลี่ยของ E1 รวม 10 บท	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	82.92

ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่าบทเรียนแต่ละบทรวม 10 บท ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E1ที่กำหนดไว้ที่ 80

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E2

ตาราง 5 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติทั้ง 10 บท

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน คะแนนเต็ม100
1	87
2	81
3	81
4	74
5	88
6	87
7	92
8	89
9	91
10	90
11	93

ตาราง 5 (ต่อ)

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน คะแนนเต็ม100
12	86
$\sum F$	1039
\bar{x}	86.58
$E2$	86.58

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชานิชาชาติทั้ง 10 บท คิดเป็นร้อยละ 86.58 เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E2 ที่กำหนดไว้ที่ 80 แสดงว่าแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชานิชาชาติมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ทางวัฒนธรรมไทยมากขึ้น และสามารถพัฒนาทักษะการสอนภาษาไทยรวมถึงเพิ่มพูนความรู้ศาสตร์ที่ที่ใช้สอนในชีวิตประจำวันให้แก่ผู้เรียน

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตาราง 6 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชานิชาชาติตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

บทที่	เรื่อง	E1	E2
1	การทักทายและการแนะนำตัว	80	
2	การขอบคุณ, การขอโทษ	80	
3	ตัวเลข	81.67	
4	สี	89.17	
5	เวลา	81.67	
6	อาหาร	82.5	
7	เครื่องดื่ม	80.83	
8	ผลไม้	82.5	
9	การชื้อขาย	83.33	

ตาราง 6 (ต่อ)

บทที่	เรื่อง	E1	E2
10	การถามทาง	87.5	
	คะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียน	82.92	
	คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน		86.58

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติทั้ง 10 บท มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบท้ายบททั้ง 10 บท คือ E1 เท่ากับ 82.92 และประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนครบทั้ง 10 บท คือ E2 เท่ากับ 86.58

จากประสิทธิภาพข้างต้น แสดงว่า แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนได้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ และหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งสามารถสรุป อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อสร้างแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยกำหนดเกณฑ์ไว้คือ 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ได้แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ที่สามารถนำแบบเรียนนี้ไปใช้สอนได้จริงตามเกณฑ์การหาประสิทธิภาพที่กำหนด และแบบเรียนนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษาสามารถสนทนาภาษาไทยกับคนไทยในชีวิตประจำวันได้ และยังเป็นแนวทางเพื่อให้ครูผู้สอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ นำไปใช้เป็นสื่อประกอบการสอนได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติจำนวน 10 บทเรียนได้แก่

บทที่ 1 การทักทายและการแนะนำตัว

บทที่ 2 การขอบคุณ/ขอโทษ

บทที่ 3 ตัวเลข

บทที่ 4 สี

บทที่ 5 เวลา

บทที่ 6 อาหาร

บทที่ 7 เครื่องดื่ม

บทที่ 8 ผลไม้

บทที่ 9 การซื้อขาย

บทที่ 10 การถามทาง

2. แบบทดสอบท้ายบทเรียน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

สรุป

จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติจำนวน 10 บทเรียน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการสนทนาภาษาไทยที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันในสถานการณ์ต่างๆ ได้แก่ การทักทายและการแนะนำตัว การขอบคุณ, การขอโทษ ตัวเลข เวลา อาหาร เครื่องดื่ม ผลไม้ สี การซื้อขาย และการถามทาง มีประสิทธิภาพ 82.92/86.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 โดยประสิทธิภาพของ E1 อยู่ระหว่าง 80 - 89.17 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 82.92 และประสิทธิภาพของ E2 เท่ากับ 86.58 แสดงว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น ซึ่งสามารถพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาไทย เพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ที่ใช้สนทนาในชีวิตประจำวัน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความชำนาญในการสนทนามากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

จากการวิจัยการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ผลปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E1 ที่กำหนดไว้ที่ 80 โดยมีประสิทธิภาพ ร้อยละตามลำดับต่อไปนี้

บทที่ 1	การทักทายและการแนะนำตัว	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 80
บทที่ 2	การขอบคุณ, การขอโทษ	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 80
บทที่ 3	ตัวเลข	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 81.67
บทที่ 4	สี	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 89.17
บทที่ 5	เวลา	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 81.67
บทที่ 6	อาหาร	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 82.5
บทที่ 7	เครื่องดื่ม	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 80.83
บทที่ 8	ผลไม้	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 82.5
บทที่ 9	การซื้อขาย	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 83.33
บทที่ 10	การถามทาง	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 87.5
ค่าเฉลี่ยของ E1 รวม 10 บท		ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 82.92

อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าประสิทธิภาพร้อยละของแต่ละบทเรียนมีความแตกต่างกัน บทเรียนที่มีค่าประสิทธิภาพร้อยละสูงที่สุด $E1 = 89.17$ คือบทเรียนที่ 4 สี เนื่องจากเนื้อหาเรื่องง่ายต่อการจดจำและการนำไปใช้ ส่วนบทเรียนที่มีค่าประสิทธิภาพร้อยละต่ำที่สุด $E1 = 80$ คือบทเรียนที่ 1 การทักทายและการแนะนำตัว และ บทเรียนที่ 2 การขอบคุณ, การขอโทษ เนื่องจากเป็นการเริ่มต้นเรียนภาษาใหม่เป็นครั้งแรกทำให้ผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับแบบเรียน

จากผลการวิเคราะห์ ประสิทธิภาพของ E1 เท่ากับ 82.92 และประสิทธิภาพของ E2 เท่ากับ 86.58 สรุปว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ประสิทธิภาพ 82.92/86.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่า แบบเรียนมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เป็นเพราะการออกแบบและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ และกลุ่มตัวอย่างให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี เป็นผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น จึงเป็นผลสืบเนื่องที่ทำให้แบบเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ในสมมติฐานการวิจัย

2. แบบเรียน สนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติมีประสิทธิภาพ 82.92/86.58 โดยมีประสิทธิภาพของ E2 มากกว่าประสิทธิภาพของ E1 ทั้งนี้เพราะในการวัดผลคะแนนกิจกรรมระหว่างเรียน ผู้เรียนมีโอกาสฝึกสนทนาในเวลาอันจำกัด ผู้เรียนจะได้ฝึกออกเสียงคำศัพท์ และประโยคสนทนาเพียง 2-3 รอบต่อ 1 บทเรียน จึงทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนกิจกรรมระหว่างเรียนน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดสัมฤทธิ์ผลหลังการเรียน ซึ่งผู้เรียนมีโอกาสได้ทบทวนประโยคสนทนาต่างๆ ทำให้มีทักษะการสนทนาที่ดีกว่าการวัดผลกิจกรรมระหว่างเรียน และที่สำคัญ ผู้เรียนได้รับข้อมูลป้อนกลับ หลังการทำกิจกรรมระหว่างการเรียนทุกคาบ และยังได้นำแบบเรียนไปฝึกฝนทักษะการสนทนาด้วยตนเองนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ แบบเรียนประกอบด้วย 3 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสัทอักษร จึงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในการสนทนา คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง โครงสร้างประโยค และข้อมูลทางวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนสามารถอ่านและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เกิดความคล่องแคล่วในการสนทนามากยิ่งขึ้น ซึ่งต่างกับการทำกิจกรรมระหว่างเรียนที่ผู้เรียนยังไม่มี ความชัดเจนในการออกเสียงและความคล่องแคล่วในการพูด เป็นเหตุให้คะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างการเรียนค่าน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

3. การวิจัยบรรล่วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ กล่าวคือ แบบเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ด้วยเหตุผลหลายประการดังนี้

3.1 การสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้ดำเนินการตามกระบวนการและขั้นตอนการวิจัยอย่างถูกวิธี เริ่มจากการสำรวจเนื้อหาจากแบบเรียนสนทนาที่เกี่ยวข้อง ศึกษาเอกสารข้อมูล และงานวิจัย เพื่อเป็นข้อมูลปฐมภูมิในการสร้างแบบเรียน แล้วนำแบบเรียนเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขอยู่หลายครั้งก่อนนำแบบเรียนเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านแบบเรียน

และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 4 ท่าน เพื่อประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียนและนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะมาสังเคราะห์ ปรับปรุงแก้ไขให้แบบเรียนมีความสมบูรณ์มากที่สุด ทำให้ผู้วิจัยมั่นใจว่า แบบเรียนมีประสิทธิภาพเพียงพอ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง และการวิจัยจะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3.2 แบบเรียนได้สร้างขึ้นโดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกสนทนาเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม และออกแบบขึ้นมาเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง นอกเหนือจากการใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน เพราะในแบบเรียนประกอบไปด้วยบทสนทนา คำศัพท์ ที่มีตัวสะท้อักษรกำกับไว้ แม้ผู้เรียนจะไม่สามารถอ่านภาษาไทยได้ ก็สามารถเข้าใจได้เช่นกัน ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกสนทนาเพิ่มเติม นอกห้องเรียน ไม่จำกัดอยู่เฉพาะภายในห้องเรียนอีกต่อไป ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการฝึกฝน ช่วยให้ เกิดทักษะและความคล่องในการสนทนามากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไปเพื่อการนำแบบเรียนไปใช้

1.1 การใช้แบบเรียนเรื่องการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ผู้สอนสามารถกำหนดกิจกรรมได้นอกเหนือจากแบบเรียนตามระดับความสามารถของผู้เรียน และอาจเพิ่มคาบเรียน ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่าควรมีเวลาอย่างน้อย 1 ชั่วโมง 30 นาที ต่อการเรียน 1 บท

1.2 การเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ ควรมีเทปบันทึกเสียงเพราะผู้เรียนจะสามารถฝึกฝนด้วยตนเองที่บ้านได้ ถ้ามีการบันทึกเสียงเก็บไว้ระหว่างการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรจะมีการวิจัยการสร้างแบบเรียนเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศในด้านอื่น เช่น การฟัง และการอ่านและการเขียนเพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาให้เกิดแบบเรียนที่สามารถใช้ได้อย่างครอบคลุมต่อไป

2.2 ผู้วิจัยท่านอื่นหรือครูผู้สอนภาษาไทยสามารถนำแบบเรียนนี้ไปประยุกต์ใช้หรือต่อยอดในการศึกษาค้นคว้าในระดับกลางและสูงต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การุณันท์ รัตนแสนวงษ์. (2548). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- จงพัฒน์ แก้วมีชัย. (2536). *ผลของการใช้แบบฝึกสอนภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วิชาประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จินตนา ไบกาชฎี. (2536). *การเขียนสื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2527). *การทำหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาคา.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2520). *ระบบสื่อการสอน*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชิตาภา สุขพล่า. (2546). *การสื่อสารระหว่างบุคคล*. ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชูศรี พันธุ์ทอง. (2546). *สถิติเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธวัช ปุณโณทก. (2526). *การศึกษาประวัติศาสตร์และวรรณกรรมอีสาน*. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นพดล จันท์เพ็ญ. (2539). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อแกรมมี.
- นันทา ขุนภักดี. (2528). *การพูด*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์. ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิตยา วิจารณ์ันท์. (2551). *การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต. (2542). *หลักการพูด*. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นิภา ลาหิรัญ. (2546). *การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ชุด ราชนิที่รัก เพื่อเป็นสื่อการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชนิที่*. งานวิจัย ปถ.692 ภาคนิพนธ์ระดับสูง. และปถ.693 การวิจัยทางการประถมศึกษา กศ.ม.สาขาการศึกษา กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิภาพรรณ ศรีพงษ์. (2549). *ภาษาไทย การฟัง: การอ่าน: การพูด: การเขียน*. แผนกวิชาภาษาไทย ฝายวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- บังอร ร้อยกรอง. (2541). *การใช้เกมเสริมการฝึกทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลลำปาง*. การศึกษาอิสระ ศษ.ม. (วิชาการประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- บำรุง โตรัตน์. (2524). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2538). *วัฒนธรรมทางภาษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสงค์ ราชณสุข. (2532). *การศึกษาปัญหาและวิธีแก้ไขการพูดภาษาไทยเด็กชาวเขา*. (รายงานการวิจัยทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2539). *เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาเพื่อการสื่อสาร หน่วยที่ 14*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปรียา อุรัตน์. (2515). *ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาพรรณ. (2532- 2533, ตุลาคม-มีนาคม). *ศึกษาศาสตร์สาร*. 15(1).
- ผะอบ ไปชะกฤษณะ. (2519). *การพูด การฟัง*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พรชูลี อาชวอำรุง. (2541). *การเรียนรู้ภาษาที่สอง: ผลการวิจัยเอกสาร*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- พัฒน์ น้อยแสงสี และ ส่องศรี โตประเสริฐ. (2520). *ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พวงผกา คุโรวาท. (2549). *ศิลปะและวัฒนธรรมไทย Thai arts and culture*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์นฝ่ายวิชาการ สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์. (2546). *สังคม วัฒนธรรม และประเพณีไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ภัทรพร หิรัญภัทร์. (2548, มกราคม-มิถุนายน). *การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมกับนวัตกรรมการเรียนการสอน ภาษาที่สอง. ภาษาและวัฒนธรรม 24(1) : 82-91*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ยุพา ชุ่มสนิท. (2540). *การสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- รังรอง นิลประภัสสร. (2542). *“การสนทนา”ในการใช้ภาษาไทย 2*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รัตน์เรขา ฤทธิศร. (2546). *การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัชรพล วิบูลยศรีน. (2553). *การสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สมจิต ชิวปรีชา. (2524). การพูด. ท.011 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. ปทุมธานี.
- สำเนียง มณีกาญจน์; และสมบัติ จำปาเงิน. (2542). หลักการพูด. กรุงเทพฯ: เอลโล่การพิมพ์.
- สุณีย์ อัดตาสตรี. (2526). ความเป็นมาแบบเรียนภาษาไทย. ภาควิชาภาษาไทย คณะวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. วิทยาลัยครูธนบุรี.
- สุพัทธรา สุภาพ. (2543). สังคมและวัฒนธรรมไทย: ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภัทรา อักษรานูเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537ก). กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537ข). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชัย ใจดี และ ยรรยง ศรีวิริยาภรณ์. (2536). ประเพณีและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมปอง ศรีวิชัย. (2545). การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยพายัพ. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมพงศ์ วิทิตศักดิ์พันธ์. (2549). ประสบการณ์การสอนภาษาไทยในต่างแดน: อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โครงการสัมมนา หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 19 พฤษภาคม 2549.
- หทัย ตันหยง. (2532). รายงานการวิจัยการสร้างหนังสือเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บริษัทประยูรวงศ์.
- อักษรประเสริฐ เศรษฐประเสริฐ. (2527). การวิเคราะห์เนื้อหาด้านวัฒนธรรมในหนังสือเรียนและคู่มือครูภาษาอังกฤษ รายวิชา อ.411 ภาษาอังกฤษ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา เสื่อยันต์. (2545). การพัฒนาแผนการสอนภาษาไทยโดยเน้นกิจกรรมฝึกสนทนาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนนานาชาติ. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (ประถมศึกษา) เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัมพร แก้วสุวรรณ. (2527). วิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- อัมพร พงษ์ธา. (2518). *การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เริ่มเรียนชาวต่างประเทศ*.
 วิทยานิพนธ์. ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อุดม บัวเพียร. (2533). *วาทวิทยา กลยุทธ์การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ...ในทุกโอกาส*. กรุงเทพฯ:
 เทลโปรโมชัน แอนด์ แอดเวอร์ไทซิ่ง.
- อารีย์ แวชาญ. (2529). *การเปรียบเทียบการสอนสำนวนภาษาอังกฤษ โดยสอดแทรกวัฒนธรรม
 โดยให้เดาความหมายของสำนวนจากบริบท และโดยสอนตามคู่มือครู*. ปรินซ์นิพนธ์
 กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เอกฉันท จารุเมธีชน. (2537). *ภาษาไทยสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- Brown, James W. (1973). *AV instruction : technology, media and methods*. New York:
 McGraw-Hill.
- Gatboton; & Tucker. (1971). Cultural Orientation and the Study of Foreign Literature.
TESOL Quarterly. 5, 137-142.
- Good, Carter Victor. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill.
- Johnson. P. (1981, June). "Effects on Reading Comprehension of Language Complexity
 and Culture Background of the Text" *TESOL Quarterly*. 3: 169-175.
- Keats, D. Why. (1997). *cross – cultural research. in A workshop on cross cultural research in
 behavior sciences*. Bangkok: BSRI. (Mimeographed).
- Kenny Yee; & Catherine Gordon. (1999). *Dos & Don'ts in Thailand*. Bangkok: Booknet
 Co.,Ltd.
- Murphy, E. (ed.). (1990). *ESL : A handbook for teachers and administrators in international
 schools*. English: Multilingual Matter.
- Rowntree, Derek. (1981). *A dictionary of education*. London: Harper & Row.
- Shores, Louis. (1960). *Instructional Materials and Introduction of Teachers*. New York:
 The Ronald Press Company.
- Somsong Burusphat; Sujaritlak Deepadung; & Sukhuma-Vadee Khamhiran. (1999).
*Elementary Thai for Foreigners. Nakhon Pathom: Institute of Language and Culture
 for Rural Development, Mahidol University*.
- Tyler, Edward. (1871). *Primitive Culture Researches*. London: Macmillan & Company Limited.

ภาคผนวก ก
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0519.12/0430

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๔ มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ

เนื่องด้วย นางสาวไพลิน สุกใส นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียนการ
สนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ” โดยมี อาจารย์พัทธยา
จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวไพลิน สุกใส
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067, 0-2649-5070 กด 110

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติศาสตร์ โทรศัพท 085-989-3557

ที่ ศธ 0519.12/๐๔๓1

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๔ มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์กฤษณะ โฆษคุณพันธ์

เนื่องด้วย นางสาวไพลิน สุกใส นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียนการ
สนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ” โดยมี อาจารย์พัทธยา
จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวไพลิน สุกใส
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067, 0-2649-5070 กด 110

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติศาสตร์ โทรศัพท 085-989-3557

ที่ศธ 0519.12/ ๒๔๓๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๔ มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน MR. JAMES CONRAD

เนื่องด้วย นางสาวไพลิน สุกใส นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียนการ
สนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ” โดยมี อาจารย์พัทธยา
จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวไพลิน สุกใส
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067, 0-2649-5070 กด 110

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 085-989-3557

ที่ ศธ 0519.12/๐๑๘๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑ กุมภาพันธ์ 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์ศานติ ภัคคิตำ

เนื่องด้วย นางสาวไพลิน สุกใส นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียนการสนทนา
ภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตดา
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบเรียน
การสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวไพลิน สุกใส
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติศาสตร์ โทรศัพท์ 085-989-3557

ภาคผนวก ข

บัญชีตาราง

บัญชีตาราง

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติด้านรูปเล่ม

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติด้านเนื้อหา

ตาราง 3 ระยะเวลาในการทดลอง

ตาราง 4 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียน

ประชาคมนานาชาติ

ตาราง 5 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติทั้ง 10 บท

ตาราง 6 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ
โรงเรียนประชาคมนานาชาติด้านรูปเล่ม

รายการ (ด้านรูปเล่ม)	ระดับการประเมิน (จำนวน)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.คุณภาพของกระดาษ	1	2			
2.การออกแบบหน้าปก	1	2			
3.ขนาดรูปเล่ม	3				
4.ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย	1	2			
5.ลักษณะตัวอักษรภาษาอังกฤษ	1	2			
6.ลักษณะตัวสัทอักษร	1	2			

ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ
โรงเรียนประชาคมนานาชาติด้านเนื้อหา

รายการ (ด้านเนื้อหา)	ระดับการประเมิน (จำนวน)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		3			
2.เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม		3			
3.เนื้อหา มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	3				
4.เนื้อหา มีความน่าสนใจต่อผู้เรียน	3				
5.คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน		2	1		
6.ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน		2	1		
7.แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	2			

ตารางแสดงระยะเวลาในการทดลอง

สัปดาห์ที่	วันที่	รายการ	เวลา
1	21/2/2554	ปฐมนิเทศและเรียนรู้เรื่องสัทอักษร	60 นาที
	22/2/2554	บทที่ 1 การทักทายและการแนะนำตัว	60 นาที
	23/2/2554	บทที่ 2 การขอบคุณ, การขอโทษ	60 นาที
	24/2/2554	บทที่ 3 ตัวเลข	60 นาที
	25/2/2554	บทที่ 4 เวลา	60 นาที
2	28/2/2554	บทที่ 5 อาหาร	60 นาที
	1/3/2554	บทที่ 6 เครื่องดื่ม	60 นาที
	2/3/2554	บทที่ 7 ผลไม้	60 นาที
	3/3/2554	บทที่ 8 สี	60 นาที
	4/3/2554	บทที่ 9 การซื้อขาย	60 นาที
3	7/3/2554	บทที่ 10 ทิศทาง	60 นาที
	8/3/2554	ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน	60 นาที

ตารางแสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทย
เบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ

คนที่	บทที่ 1 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 2 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 3 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 4 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 5 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 6 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 7 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 8 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 9 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 10 คะแนน เต็ม 10
1	6	6	7	5	9	8	10	7	6	9
2	7	9	9	9	8	9	7	8	9	9
3	7	7	10	10	9	8	10	10	9	10
4	5	7	8	8	8	9	10	7	7	8
5	8	7	9	10	8	9	8	7	9	6
6	9	7	7	10	8	9	7	9	10	10
7	9	10	9	10	9	6	8	9	9	7
8	10	7	7	10	7	9	7	9	8	10
9	9	10	7	7	8	9	7	8	8	9
10	7	10	8	10	9	6	7	10	7	10
11	9	10	8	10	8	10	7	8	10	7
12	10	6	9	8	7	7	9	7	8	10
Σx	96	96	98	107	98	99	97	99	100	105
\bar{x}	8	8	8.17	8.92	8.17	8.25	8.08	8.25	8.33	8.75
$E1$	80	80	81.67	89.17	81.67	82.5	80.83	82.5	83.33	87.5

ตาราง 5 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยแบบเรียนการสนทนา
ภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติทั้ง 10 บท

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน คะแนนเต็ม 100
1	87
2	81
3	81
4	74
5	88
6	87
7	92
8	89
9	91
10	90
11	93
12	86
$\sum F$	1039
\bar{x}	86.58
S^2	86.58

ตาราง 6 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ
โรงเรียนประชาคมนานาชาติตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

บทที่	เรื่อง	E1	E2
1	การทักทายและการแนะนำตัว	80	
2	การขอบคุณ, การขอโทษ	80	
3	ตัวเลข	81.67	
4	สี	89.17	
5	เวลา	81.67	
6	อาหาร	82.5	
7	เครื่องดื่ม	80.83	
8	ผลไม้ไทย	82.5	
9	การชื้อขาย	83.33	
10	การถามทาง	87.5	
	คะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียน	82.92	
	คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน		86.58

ภาคผนวก ค
แผนการจัดการเรียนรู้
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง การทักทายและการแนะนำตัว

วิชาภาษาไทย

เวลา 60 นาที

1. สาระสำคัญ

การทักทายถือว่าเป็นอารยธรรมที่งดงามยิ่งของคนไทยในสังคมและชาวต่างชาติควรเรียนรู้เป็นอันดับแรก เพราะว่าเป็นสิ่งที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาช้านานของคนในสังคม โดยเฉพาะสังคมไทยที่มีคำกล่าว ทักทาย พร้อมกับการประนมมือไหว้ที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ อันแสดงออกถึงความเป็นผู้มีมารยาท และได้รับการศึกษาอย่างดี

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการทักทายและแนะนำตนเองกับบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม

2.2 จุดประสงค์นำทาง ผู้เรียน

- 1) ผู้เรียนสามารถพูดทักทายเป็นภาษาไทยได้
- 2) ผู้เรียนสามารถพูดแนะนำตัวเป็นภาษาไทยได้
- 3) ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการทักทายได้

3. เนื้อหาสาระ

3.1 บทสนทนา เรื่อง การทักทาย

3.2 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

3.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพแสดงการตกทาย และสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับภาพดังกล่าว โดยให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นแล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่องการตกทาย

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์
2. อ่านบทสนทนา เรื่อง การตกทาย ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกัน แล้วอ่านอีก 1 รอบ
4. ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที เพื่อฝึกซ้อมการตกทาย โดยใช้บทสนทนาจากแบบเรียน แล้วออกมาสนทนาหน้าชั้นเรียนจนจบครบทุกคู่
5. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
6. เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนา
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 แบบเรียน เรื่อง สนทนาภาษาไทยเบื้องต้น
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 6.2 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง การขอบคุณ, การขอโทษ

วิชาภาษาไทย

เวลา 60 นาที

1. สาระสำคัญ

การแสดงมารยาททางสังคมเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ในทุกสังคมย่อมต้องมีการแสดงความมีจรรยา มารยาทโดยเฉพาะการแสดงออกอันงดงามยิ่งของคนไทยซึ่งชาวต่างชาติควรได้เรียนรู้ เพราะว่าการ ขอบคุนและการขอโทษ เป็นสิ่งที่คนในสังคมเราใช้อยู่ตลอดในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะสังคมไทยเราที่มี การกล่าวคำขอบคุณและขอโทษพร้อมกับการประนมมือไหว้ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติอันแสดงออกถึง ความเป็นผู้มีมารยาทและได้รับการศึกษาอย่างดี

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการขอบคุณและขอโทษกับบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม

2.2 จุดประสงค์นำทาง

- 1) ผู้เรียนสามารถพูดขอบคุณและขอโทษ ได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมไทย
- 2) ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการขอบคุณและขอโทษ
- 3) ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการแสดงมารยาททางสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. เนื้อหาสาระ

3.1 บทสนทนา เรื่อง การขอบคุณและขอโทษ

3.2 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

3.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพแสดงการขอบคุณและขอโทษ และสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับภาพโดยให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นแล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียนเรื่องการขอบคุณและขอโทษ

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์
2. อ่านบทสนทนา เรื่อง การขอบคุณและขอโทษ ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกัน แล้วอ่านอีก 1 รอบ
4. ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที เพื่อฝึกซ้อมการขอบคุณและขอโทษ โดยใช้บทสนทนาจากแบบเรียนแล้วออกมาสนทนาหน้าชั้นเรียนจนครบทุกคู่
5. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
6. เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนา
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 แบบเรียน เรื่อง สนทนาภาษาไทยเบื้องต้น
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 6.2 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง ตัวเลข

วิชาภาษาไทย

เวลา 60 นาที

1. สาระสำคัญ

ในชีวิตประจำวันของเรานั้นจำเป็นต้องมีเรื่องของตัวเลขเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่เสมอ ทั้งการใช้จ่ายเงินในการซื้อขายสินค้าซึ่งจะต้องทราบจำนวนเงิน การใช้ตัวเลขบอกหมายเลขโทรศัพท์เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร การบอกเวลา และการนับจำนวนสิ่งของต่างๆ ล้วนแต่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับตัวเลขทั้งสิ้น ดังนั้นการเรียนรู้เรื่องตัวเลขในภาษาไทยจึงมีความสำคัญอย่างมากที่จะทำให้เกิดความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการใช้ตัวเลขในภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

2.2 จุดประสงค์นำทาง

- 1) ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการใช้ตัวเลขในภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง
- 2) ผู้เรียนสามารถนับเลขเป็นภาษาไทยได้
- 3) ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการใช้ตัวเลขได้

3. เนื้อหาสาระ

3.1 บทสนทนา เรื่อง ตัวเลข

3.2 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

3.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพแสดงตัวเลข และสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับภาพดังกล่าว โดยให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นแล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่องตัวเลข

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์
2. อ่านบทสนทนา เรื่อง ตัวเลข ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกัน แล้วอ่านอีก 1 รอบ
4. ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที เพื่อฝึกซ้อมการใช้ตัวเลข โดยใช้บทสนทนาจากแบบเรียน แล้วออกมาสนทนาหน้าชั้นเรียนจนครบทุกคู่
5. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
6. เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนา
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 แบบเรียน เรื่อง สนทนาภาษาไทยเบื้องต้น
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 6.2 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง สี

วิชาภาษาไทย

เวลา 60 นาที

1. สาระสำคัญ

สี มีอิทธิพลอย่างมากกับการดำรงชีวิตของคนในสังคมไทย การเรียนรู้เรื่องสีสามารถนำไปใช้ในการเลือกซื้อเสื้อผ้า สิ่งของ เครื่องใช้ต่างๆ ซึ่งเรามักจะเลือกสีที่ตนเองชอบ และการเรียนรู้เรื่องสีก็จะทำให้ชาวต่างประเทศนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับสีในสังคมไทยได้อย่างถูกต้อง

2.2 จุดประสงค์นำทาง

- 1) ผู้เรียนสามารถบอกสีเป็นภาษาไทยได้
- 2) ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับสีในภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง
- 3) ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการบอกเกี่ยวกับสีได้

3. เนื้อหาสาระ

3.1 บทสนทนา เรื่อง สี

3.2 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

3.3 แบบทดสอบทำยบทเรียน

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพแสดงสีต่างๆ และสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับภาพดังกล่าว โดยให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นแล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง สี

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์
2. อ่านบทสนทนา เรื่อง สี ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกัน แล้วอ่านอีก 1 รอบ
4. ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที เพื่อฝึกซ้อมเกี่ยวกับการบอกสี โดยใช้บทสนทนาจากแบบเรียน แล้วออกมาสนทนาหน้าชั้นเรียนจนครบทุกคู่
5. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
6. เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนา
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 แบบเรียน เรื่อง สนทนาภาษาไทยเบื้องต้น
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 6.2 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง เวลา

วิชาภาษาไทย

เวลา 60 นาที

1. สาระสำคัญ

การบอกเวลาของไทยนั้นมีอยู่ 2 แบบด้วยกัน คือ การบอกเวลาโดยมีหน่วยเป็นนาฬิกา เริ่มตั้งแต่ 0 นาฬิกาเรื่อยไปจนถึง 24 นาฬิกา ตามหลักสากล และการบอกเวลาโดยมีหน่วยที่ไม่แน่นอนเช่น โมง หุ่ ม ตี ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าเป็นช่วงเวลาช่วงไหนของวัน ดังนั้น การศึกษาและเลือกใช้วิธีการบอกเวลาแบบต่างๆ จะช่วยเพิ่มความเข้าใจและช่วยลดความผิดพลาดในการติดต่อสื่อสารและนัดหมายเวลากับคนไทยได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการบอกเวลากับบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม

2.2 จุดประสงค์นำทาง

- 1) ผู้เรียนสามารถพูดบอกเวลาเป็นภาษาไทยได้
- 2) ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการบอกเวลา
- 3) ผู้เรียนสามารถบอกเวลาได้อย่างเหมาะสม

3. เนื้อหาสาระ

3.1 บทสนทนา เรื่อง เวลา

3.2 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

3.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพแสดงการบอกเวลา และสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับภาพดังกล่าว โดยให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นแล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง เวลา

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์
2. อ่านบทสนทนา เรื่อง เวลา ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกัน แล้วอ่านอีก 1 รอบ
4. ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที เพื่อฝึกซ้อมการบอกเวลา โดยใช้บทสนทนาจากแบบเรียนแล้วออกมาสนทนาหน้าชั้นเรียนจนครบทุกคู่
5. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
6. เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนา
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 แบบเรียน เรื่อง สนทนาภาษาไทยเบื้องต้น
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 6.2 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

เรื่อง อาหาร

วิชาภาษาไทย

เวลา 60 นาที

1. สาระสำคัญ

อาหารไทยมีชื่อเสียงไม่แพ้ประเทศใดในโลก เมื่อชาวต่างประเทศได้เข้ามาเยี่ยมเยือนประเทศไทยก็อยากจะชิมอาหารไทยซึ่งมีอยู่มากมายให้เลือกสั่งได้ตามต้องการ ดังนั้น การสั่งอาหารในสังคมไทยมักเป็นแบบเลือกสั่ง หรืออาหารตามสั่ง เป็นการสั่งอาหารที่ปรากฏอยู่ในรายการอาหาร ดังนั้น ชาวต่างชาติจึงควรศึกษาวิธีการใช้คำพูดในการสั่งอาหารอย่างถูกต้อง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหารได้อย่างเหมาะสม

2.2 จุดประสงค์นำทาง

- 1) ผู้เรียนสามารถพูดสั่งอาหารเป็นภาษาไทยได้
- 2) ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการสั่งอาหาร
- 3) ผู้เรียนสามารถสั่งอาหารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3. เนื้อหาสาระ

3.1 บทสนทนา เรื่อง อาหาร

3.2 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

3.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพแสดงการสั่งอาหาร และสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับภาพดังกล่าว โดยให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นแล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง อาหาร

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์
2. อ่านบทสนทนา เรื่อง อาหาร ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกัน แล้วอ่านอีก 1 รอบ
4. ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที เพื่อฝึกซ้อมการสั่งอาหาร โดยใช้บทสนทนาจากแบบเรียนแล้วออกมาสนทนาหน้าชั้นเรียนจนครบทุกคู่
5. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
6. เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนา
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 แบบเรียน เรื่อง สนทนาภาษาไทยเบื้องต้น
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 6.2 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

เรื่อง เครื่องดื่ม

วิชาภาษาไทย

เวลา 60 นาที

1. สาระสำคัญ

เครื่องดื่ม การสั่งเครื่องดื่มส่วนใหญ่มักจะสั่งได้ตามที่เราต้องการโดยการเลือกในรายการเครื่องดื่ม หรือสอบถามจากพนักงานในร้าน ดังนั้น ชาวต่างชาติจึงควรศึกษาวิธีการใช้คำพูดในการสั่งเครื่องดื่มอย่างถูกต้อง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการสั่งเครื่องดื่มได้อย่างเหมาะสม

2.2 จุดประสงค์นำทาง

- 1) ผู้เรียนสามารถพูดสั่งเครื่องดื่มเป็นภาษาไทยได้
- 2) ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการสั่งเครื่องดื่มได้
- 3) ผู้เรียนสามารถสั่งเครื่องดื่มได้อย่างเหมาะสม

3. เนื้อหาสาระ

3.1 บทสนทนา เรื่อง เครื่องดื่ม

3.2 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

3.3 แบบทดสอบทำยบทเรียน

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพแสดงการสังเคราะห์โปรตีน และสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับภาพดังกล่าว โดยให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นแล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง เครื่องดื่ม

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์
2. อ่านบทสนทนา เรื่อง เครื่องดื่ม ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกัน แล้วอ่านอีก 1 รอบ
4. ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที เพื่อฝึกซ้อมการสังเคราะห์โปรตีน โดยใช้บทสนทนาจากแบบเรียนแล้วออกมาสนทนาหน้าชั้นเรียนจนจบครบทุกคู่
5. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
6. เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนา
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 แบบเรียน เรื่อง สนทนาภาษาไทยเบื้องต้น
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 6.2 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

เรื่อง ผลไม้

วิชาภาษาไทย

เวลา 60 นาที

1. สาระสำคัญ

ผลไม้ไทยมีอยู่มากมายทั้งผลไม้ที่ออกตามฤดูกาล และผลไม้ที่ออกตลอดทั้งปี ผลไม้ไทยมีชื่อเสียงมากจึงทำให้เป็นที่ชื่นชอบของชาวต่างประเทศ และผลไม้ไทยมักมีขายอยู่ทั่วไปตามท้องตลาด ชาวต่างประเทศจึงควรรู้ชื่อของผลไม้แต่ละชนิดเพื่อใช้ในการเลือกซื้อผลไม้ที่ตนเองต้องการรับประทานในชีวิตประจำวันได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับผลไม้ไทยกับบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม

2.2 จุดประสงค์นำทาง

- 1) ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับผลไม้ไทยเป็นภาษาไทยได้
- 2) ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมกับสถานการณ์การซื้อขายผลไม้ไทย
- 3) ผู้เรียนสามารถใช้ในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

3. เนื้อหาสาระ

3.1 บทสนทนา เรื่อง ผลไม้ไทย

3.2 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

3.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพผลไม้ไทย และสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับภาพดังกล่าว โดยให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นแล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่องผลไม้ไทย

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์
2. อ่านบทสนทนา เรื่อง ผลไม้ไทย ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกัน แล้วอ่านอีก 1 รอบ
4. ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที เพื่อฝึกซ้อมเกี่ยวกับผลไม้ไทย โดยใช้บทสนทนาจากแบบเรียนแล้วออกมาสนทนาหน้าชั้นเรียนจนครบทุกคู่
5. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
6. เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนา
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 แบบเรียน เรื่อง สนทนาภาษาไทยเบื้องต้น
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 6.2 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

เรื่อง การซื้อขาย

วิชาภาษาไทย

เวลา 60 นาที

1. สาระสำคัญ

ประเทศไทยมีสถานที่ที่เปิดให้มีการซื้อขายแบบมีการต่อรองราคาสินค้าหรือเรียกว่าตลาดนัดอยู่มากมายหลายแห่ง และตลาดนัดที่เป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศก็คือ ตลาดนัดสวนจตุจักร การซื้อขายที่นี่เป็นการซื้อขายที่ต้องมีการต่อรองราคา เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของผู้ซื้อและผู้ขาย ซึ่งทำให้ชาวต่างประเทศเห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจในการต่อรองราคาสินค้าในสังคมไทย ราคาสินค้าที่ตั้งราคาไว้สำหรับชาวต่างประเทศนับว่ามีราคาสูงพอสมควร ดังนั้นจึงควรศึกษาวิธีการซื้อขายและการต่อรองราคาสินค้าเพื่อใช้ในการซื้อของในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการซื้อขายกับผู้ขายสินค้าได้อย่างเหมาะสม

2.2 จุดประสงค์เนื้อหา

- 1) ผู้เรียนสามารถสนทนาเพื่อซื้อและต่อรองราคาสินค้าเป็นภาษาไทยได้
- 2) ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการซื้อขาย
- 3) ผู้เรียนสามารถซื้อขายได้อย่างเหมาะสม

3. เนื้อหาสาระ

3.1 บทสนทนา เรื่อง การซื้อขาย

3.2 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

3.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนให้นักเรียนดูรูปภาพแสดงการซื้อขาย และสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับภาพดังกล่าว โดยให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นแล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่องการซื้อขาย

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์
2. อ่านบทสนทนา เรื่องการซื้อขาย ให้นักเรียนฟัง 1 รอบ
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกัน แล้วอ่านอีก 1 รอบ
4. ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที เพื่อฝึกซ้อมการซื้อขาย โดยใช้บทสนทนาจากแบบเรียนแล้วออกมาสนทนาหน้าชั้นเรียนจนครบทุกคู่
5. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
6. เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนา
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 แบบเรียน เรื่อง สนทนาภาษาไทยเบื้องต้น
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 6.2 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

เรื่อง การถามทาง

วิชาภาษาไทย

เวลา 60 นาที

1. สาระสำคัญ

การถามทิศทางหรือที่ตั้งของสถานที่เป็นสิ่งจำเป็นต่อชาวต่างชาติ เพราะเมื่อเขามาท่องเที่ยวหรือมาทำงานและใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทย เขายังรู้จักเส้นทางไม่ดีเท่าคนไทย และอาจจะสับสนกับเส้นทางหรือหลงทางได้บ่อยครั้ง เขาจึงควรรู้จักวิธีการถามด้วยการใช้วลีหรือสำนวนที่เหมาะสมเพื่อจะได้เข้าใจและปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการถามทิศทางกับบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม

2.2 จุดประสงค์นำทาง

- 1) ผู้เรียนสามารถสนทนาเพื่อถามทางเป็นภาษาไทยได้
- 2) ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมในการถามทิศทาง
- 3) ผู้เรียนสามารถเข้าใจและปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง

3. เนื้อหาสาระ

3.1 บทสนทนา เรื่อง การถามทาง

3.2 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

3.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพแสดงการถามทิศทาง และสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับภาพดังกล่าว โดยให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นแล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่องการถามทิศทาง

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์
2. อ่านบทสนทนา เรื่อง การถามทาง ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม เพื่ออ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วให้แต่ละกลุ่มสลับตัวละครกัน แล้วอ่านอีก 1 รอบ
4. หลังจากนั้นให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที เพื่อฝึกซ้อมการถามทาง โดยใช้บทสนทนาจากแบบเรียนแล้วออกมาสนทนาหน้าชั้นเรียนจนครบทุกคู่
5. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
6. เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนา
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 แบบเรียน เรื่อง สนทนาภาษาไทยเบื้องต้น
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 6.2 แบบทดสอบท้ายบทเรียน

ชื่อ.....

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

หัวข้อ	ข้อ	คำถาม-คำตอบเกี่ยวกับบทสนทนา	เกณฑ์การประเมิน				
			ความเข้าใจ ความหมาย (1)	ความถูกต้อง ตามระเบียบ ภาษา (1)	ความชัดเจน ในการออก เสียง (1)	ความ คล่องแคล่ว ในการพูด (1)	ความสมบูรณ์ ของคำตอบ (1)
การทักทาย (Greeting and Introduction)	1	Q: What would you say if you meet your new friends and ask their name? A: สวัสดี(ค่ะ /ครับ) คุณชื่ออะไร(คะ/ครับ)					
	2	Q: What would you say if you want to ask someone "What country are you from?" A: คุณมาจากประเทศอะไร(คะ/ครับ)					

การขอบคุณ, การขอโทษ (Thank you, Excuses me)	3	Q: What would you say if you step on your friend's toe? A: ขอโทษ(ค่ะ/ครับ)					
	4	Q: What would you say if your friend give you a piece of cake? A: ขอบคุณ(ค่ะ/ครับ)					
ตัวเลข (Numbers)	5	Q: What would you say if you want your friend's cell phone number? A: ผม/ดิฉันขอเบอร์โทรศัพท์มือถือคุณได้ไหม(ค่ะ/ครับ)					
	6	Q: What would you say this cell phone number in Thai? (085) 986 - 1432 A: ศูนย์ แปด ห้า เก้า แปด หก หนึ่ง สี่ สาม สอง					

สี (Colors)	7	<p>Q: What would you say if you want to borrow the blue pen from your friend?</p> <p>A: ขอยืมปากกาสีน้ำเงินหน่อย(ค่ะ/ครับ)</p>					
	8	<p>Q: What would you say it in Thai “ May I see the white shirt please?</p> <p>A: ขอดูเสื้อสีขาวหน่อย(ค่ะ/ครับ)</p>					
เวลา (Time)	9	<p>Q: What would you say if you want to ask someone “What time is it?”</p> <p>A: ขอโทษ(ค่ะ/ครับ) ก็โมงแล้ว(คะ/ครับ)</p>					
	10	<p>Q: What would you say it in Thai “It’s three o’clock” (3 p.m.)</p> <p>A: บ่ายสามโมง(ค่ะ/ครับ)</p>					

อาหาร (Food)	11	<p>Q: What would you say if you want 2 plates of chicken fried rice without egg?</p> <p>A: ขอข้าวผัดไก่ไม่มีไข่สองจาน(ค่ะ/ครับ)</p>					
	12	<p>Q: What would you say if you want to order 1 shrimp hot and sour soup to take home?</p> <p>A: ขอต้มยำกุ้งหนึ่งที่เอากลับบ้าน(ค่ะ/ครับ)</p>					
เครื่องดื่ม (Beverages)	13	<p>Q: What would you say if you want to order 1 bottle of water?</p> <p>A: ขอน้ำหนึ่งขวด(ค่ะ/ครับ)</p>					
	14	<p>Q: What would you say if you want to order a cup of hot coffee?</p> <p>A: ขอกาแฟร้อนหนึ่งถ้วย/ที่ (ค่ะ/ครับ)</p>					

ผลไม้ไทย (Thai Fruits)	15	<p>Q: What would you say if you want to buy 2 kilos of oranges?</p> <p>A: ขอส้มสองกิโล (ค่ะ/ครับ)</p>					
	16	<p>Q: What would you say if you want to know “How much is it?”</p> <p>A: เท่าไหร่ (ค่ะ/ครับ)</p>					
การซื้อขาย (Shopping and Bargaining)	17	<p>Q: What would you say if you want to see those shirt/blouse?</p> <p>A: ขอดูเสื้อตัวนั้นหน่อย(ค่ะ/ครับ)</p>					
	18	<p>Q: What would you say if you want to ask for some discount?</p> <p>A: ลดหน่อยได้ไหม(คะ/ครับ)</p>					
		<p>Q: What would you say if you want to know</p>					

การถามทาง (Directions)	19	“ Where is the restroom?” A: ขอโทษ(คะ/ครับ) ห้องน้ำอยู่ที่ไหน(คะ/ครับ)					
	20	Q: What would you say this direction in Thai Go straight, and then turn left. A: เดินตรงไปแล้วเลี้ยวซ้าย					

หมายเหตุ

- รวมทั้งหมด 20 ข้อ
- Q หมายถึงคำถามของผู้สอน
- A หมายถึงคำตอบของผู้เรียน

ภาคผนวก ง
แบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียน

แบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียน

ผู้เชี่ยวชาญ.....

เรื่อง แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ

ที่	รายการ	ระดับการประเมิน					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	ด้านรูปเล่ม						
	1.1 คุณภาพของกระดาษ						
	1.2 การออกแบบหน้าปก						
	1.3 ขนาดรูปเล่ม						
	1.4 ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย						
	1.5 ลักษณะตัวอักษรภาษาอังกฤษ						
	1.6 ลักษณะตัวลัทอักษร						
2	ด้านเนื้อหา						
	2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์						
	2.2 เนื้อหาถูกต้อง เหมาะสม						
	2.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน						
	2.4 เนื้อหามีความน่าสนใจต่อผู้เรียน						
	2.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน						
	2.6 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน						
	2.7 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์						
ข้อเสนอแนะ							
.....							
.....							
.....							

ความหมายของระดับการประเมิน

- 5 หมายถึง แบบเรียนดี เหมาะสม มากที่สุด
 4 หมายถึง แบบเรียนดี เหมาะสม มาก
 3 หมายถึง แบบเรียนดี เหมาะสม ปานกลาง
 2 หมายถึง แบบเรียนดี เหมาะสม น้อย
 1 หมายถึง แบบเรียนดี เหมาะสม น้อยที่สุด

Textbook's Quality Evaluation

Expert.....

Title : Basic Thai Conversation for Foreign Teachers at International Community School

No.	Item	Level of Evaluation					Remarks
		5	4	3	2	1	
1	Appearance						
	1.1 Quality of Paper						
	1.2 Front Cover's Design						
	1.3 Textbook Size						
	1.4 Thai Font						
	1.5 English Font						
	1.6 Phonetics Font						
2	Content						
	2.1 The content corresponds with objectives.						
	2.2 The content is correct and appropriate.						
	2.3 The content is useful for students.						
	2.4 The content is interesting for students.						
	2.5 The instructions in content are correct and clear.						
	2.6 The level of easiness and difficulties is appropriate for students						
	2.7 The exercises correspond with objectives.						
Suggestion.....							
.....							
.....							

Meaning:

- 5 means very good
- 4 means good
- 3 means average
- 2 means poor
- 1 means very poor

ภาคผนวก จ
แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น

Preface

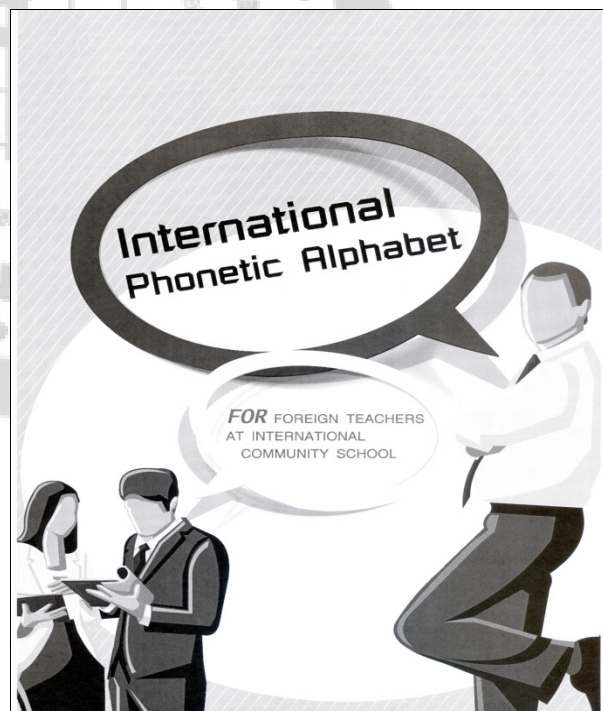
The purpose of this textbook is to teach basic Thai conversations and to introduce Thai culture to beginners. It is designed to teach the language of daily life and enable the learners to express themselves and be understood in various situations and in turn understand what is being said to them.

This textbook is used as teaching material for beginner Thai conversations offered to non Thai-speaking learners. It consists of 10 lessons on various themes. Each theme contains dialogues spoken by people in different situations.

All textbooks for learning Thai require a transliteration system because beginners can not read Thai writing. In this book, words are spelled with the phonetic Thai alphabets. Tone markers are visual so tones should be easy to read and remember.

Pailin Sukjai

Table of Contents		Page
International Phonetic Alphabets		1
Lesson 1 Greeting and Introductions	การทักทายและการแนะนำตัว	5
Lesson 2 Thank you, Excuse me	การขอบคุณ, การขอโทษ	15
Lesson 3 Numbers	ตัวเลข	20
Lesson 4 Colors	สี	27
Lesson 5 Time	เวลา	31
Lesson 6 Food	อาหาร	39
Lesson 7 Beverages	เครื่องดื่ม	46
Lesson 8 Fruits	ผลไม้	51
Lesson 9 Shopping and Bargaining	การซื้อของ	58
Lesson 10 Directions	การถามทาง	62

Sound/Phonetic Symbols (สัทอักษร)

Consonants (พยัญชนะ)

รูปอักษร	Phonetic Symbols	American-English Sounds
ก	/k/	ski, sky
ข ฃ ค ฅ ฆ	/kh/	kite
ด ฎ	/d/	do
ต ฏ	/t/	stamp
ท ฑ ฒ ษ ฐ	/th/	time
บ	/b/	boat, bank
ป	/p/	spy
พ ฝ ฝ	/ph/	pan, pie
จ	/c/	jet, Joe
ช ฌ ฎ	/ch/	cheap, chart
ฟ ฝ	/f/	five
ซ ณ ด ถ	/s/	son, sand
ย อย	/y/	yellow
ว	/w/	want
ห ฮ	/h/	head, hot
ร	/r/	rat, road
ล ฬ	/l/	loud, long
ม	/m/	man, make
น ญ	/n/	nine, not
ง	/ŋ/	sing, bring
อ	/ʔ/	I, umbrella

1

Clusters (พยัญชนะควบกล้ำ)

พยัญชนะควบกล้ำ	Phonetic Symbols	American-English Sounds
กร	/kr/	great, grade
กล	/kl/	glow
กว	/kw/	Gwen
คร	/tr/	straw
ปร	/pr/	spring
ปล	/pl/	split
คร ฆร	/khr/	crack
ลค ฆค	/khl/	clean
คว ฆว	/khw/	quit
พร	/phr/	prawn
พล	/phl/	please
ฟร	/fr/	free

Final Consonants (ตัวสะกด)

ตัวสะกด	Phonetic Symbols	American-English Sounds
ก ฃ ค ฅ ฆ	/k/	book
จ ฌ ฎ ฐ ฑ ฒ ษ ฐ ฒ ษ ณ ด ถ ท น บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม ย ร ฤ ล ฦ ว ศ ษ ส ฽ ฾ ฿ ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙	/t/	baht
บ ป ฝ ฝ ฝ	/p/	lip
ง	/ŋ/	sing
ม ญ น ร ฬ ฬ	/n/	prawn
ม , ๖	/m/	numb, plum
ย , ๗ , ๘	/y/	why, cry
ว , ๙-๙	/w/	how, down

2

Vowels (สระ)

Thai Scripts	Phonetic Symbols	American-English Sounds
๕	/a/	but, cut
๖	/aa/	baht
๗	/i/	did, bit
๘	/ii/	beat, meat
๙	/ɛ/	-
๑๐	/ɛɛ/	-
๑๑	/u/	foot, book
๑๒	/uu/	blue
๑๓-๑๔	/e/	let, yet
๑๕	/ee/	late
๑๖-๑๗	/ɛ/	fat, back
๑๘	/ɛɛ/	can, fan
๑๙-๒๐	/o/	Coke, spoke
๒๑	/oo/	tone, home
๒๒-๒๓	/o/	watch
๒๔	/oo/	bought, cause
๒๕-๒๖	/ə/	modern
๒๗-๒๘	/əə/	bird, urgent

3

Diphthongs (สระผสม)

รูปสระ	Phonetic Symbols	American-English Sounds
๒๙-๓๐	/ia/	tear, dear
๓๑-๓๒	/ia/	-
๓๓	/ua/	tour

Tones (วรรณยุกต์)

Sounds (เสียง)	Tone Levels	Tones Marks
saa man สามัญ	mid	-
ʔɛek เอก	low	˘
thoo โท	falling	ˆ
trii ทวี	high	ˆ
cāt ta waa จัตวา	rising	ˆ

4

Lesson 1 Greetings and Introductions

บทที่ ๑ การทักทายและการแนะนำตัว

Dialogue 1: Greetings and Introductions

Read the following conversation on orientation day for new teachers at International Community School where people are asking and telling each other names and where they are from.

- นารี : สวัสดีค่ะ ดิฉันชื่อ นารีค่ะ คุณชื่ออะไรคะ
Naree : sa-wát-dii-khá, di chán chíi Naa-rii khá,
khun chíi 2a-ray khá?
(Hello, I'm Naree. What's your name?)
- โจ : สวัสดีครับ ผมชื่อ โจครับ
Joe : sa-wát-dii-khráp, phôm chíi Joo khráp.
(Hello, I'm Joe.)
- นารี : คุณมาจากไหนคะ
Naree : khun maa càak nây khá?
(Where are you from?)

5

- โจ : ผมมาจากอเมริกาครับ
Joe : phôm maa càak 2a-mee-ri-kaa khráp.
(I'm from the United States.)
- นารี : ยินดีที่ได้รู้จักค่ะ
Naree : yin dii thii dâay rúu-càk khá.
(Nice to meet you.)
- โจ : เช่นกันครับ
Joe : chên-kan khráp.
(Nice to meet you too.)

Dialogue 2 : Jennifer and Jom are greeting each other on the street .

- เจนนิเฟอร์ : สวัสดีค่ะ
Jennifer : sa-wát-dii khá.
(Hello.)
- จอม : สวัสดีครับ
Jom : sa-wát-dii khráp.
(Hello.)
- เจนนิเฟอร์ : สบายดีไหมคะ
Jennifer : sa-baay-dii máy khá.
(How are you?)
- จอม : สบายดีครับ คุณล่ะครับ
Jom : sa-baay-dii khráp, khun lâ khráp.
(Fine, and you?)

6

- เจนนิเฟอร์ : สบายดีค่ะ จะไปไหนคะ
Jennifer : sa-baay-dii khá, ca pay nây khá.
(Fine, Where are you going?)
- จอม : ไปซื้อของครับ คุณล่ะครับ
Jom : pay sái khòng khráp, khun lâ khráp.
(I'm going shopping, and you?)
- เจนนิเฟอร์ : ไปโรงเรียนค่ะ ไปก่อนนะคะ
Jennifer : pay roong-rian khá, pay kòon ná khá.
(I'm going to school, I'm leaving now.)
- จอม : แล้วพบกันใหม่ครับ
Jom : léew phóp kan máy khráp,
(See you later.)
- เจนนิเฟอร์ : ค่ะ
Jennifer : khá
(Yes.)

Ask and answer. Practice the dialogue with your friends.

7

Vocabulary			Vocabulary		
1. สวัสดี	sa-wát-dii	hello, goodbye	1. โรงเรียน	rooŋ-rian	school
2. คุณ	khun	you	2. ห้องเรียน	hòŋ-rian	classroom
3. ชื่อ	chǐi	name	3. ห้องสมุด	hòŋ-sa-mùt	library
4. อะไร	a-ray	what	4. ห้องน้ำ	hòŋ-náam	toilet / restroom
5. ดิฉัน	di chán	I (female)	5. โรงอาหาร	rooŋ - 2aa háan	canteen
6. ผม	phǒm	I (male)			
7. จาก	caak	from			
8. ไป	pay	to go			
9. สวยดี	sa-baay-dii	fine			
10. พบ	phóp	to meet			

8

9

Vocabulary			Thai Cultural Information 	
Verb action in daily life			Name	
1. ไป	pay	to go	Thais always refer to one another by using first name instead of by surname. In Thailand first name is used for official purposes and used with the title "khun" for the terms "Mr., Mrs., or Miss in English. Kin terms are preceded by "khun" to express politeness such as "khun mǎe" means "mother". Moreover, Thais are given a nickname consisting of one or two syllables, in Thai we called "chǐi lén" which we will use among relatives and close friends. Thais often used the names of the animals for their nicknames, such as "nok" which means "bird".	
2. ทำงาน	tham-ŋaan	to work	Thai Greetings	
3. ซื้อของ	sǐi-khǒŋ	to go shopping	Greetings between friends are much more informal. When you pass friends on the street, they may say to you "ca pay nǎy" or "pay nǎy maa". This literally means "Where are you going?" but it is used as a general greeting like "G'day" and you don't have to give an answer, you simply wave or smile. Of course you can respond by telling them where you are going, but you don't have to give a detail, or even a truthful, answer you may say ; "kláp-báan" - I'm going home or "pay sǐi khǒŋ" - I'm going shopping.	
4. สอน	sǒn	to teach	Thai Greetings with "Wáay"	
5. หาหมอ	háa-mǎw	to see the doctor	In Thai Culture, Thai people do not greet like the western culture. Thai people do not shake hands or hug but use a greeting called a "Wáay". A "Wáay" is a grateful gesture that Thais do when they greet each other. In doing this, both hands are raised with the palms and fingers joined together at the chest and the head is slightly bowed.	
There are names of countries not pronounced the same in English.				
Asia				
1. เกาหลีใต้	kaw-lii-táay	South Korea		
2. กัมพูชา	kam-phuu-chaa	Combodia		
3. ไทย	thay	Thailand		
4. ญี่ปุ่น	yii-pún	Japan		
Europe				
1. อังกฤษ	2aŋ-krit	England		
2. เยอรมัน	yǒo-ra-man	Germany		
3. ฝรั่งเศส	fa-rǎŋ-seet	France		
America				
อเมริกา	2a-mee-rí-kaa	The United States of America		

10

11

The “Wáay” is important. We should know about the social status of the person that we are going to wáay. The junior or younger person is the one who offers the “Wáay” first to an older or senior person and says “sa-wát-dii khá” (said by a woman) or “sa-wát-dii khráp” (said by a man). An older or senior person can do a “Wáay” back by raising both hands with the palms and fingers joined together at the chest and nodding the head or only nodding the head. In conclusion, Thai people do the “Wáay” when they greet, say goodbye, thank or apologize to other people. They say an expression along with the gesture. For example, when they greet, they do the “Wáay” and say “sa-wát-dii”. When they thank someone, they do the “Wáay” and say “khòp-khun”.

Polite particles :These are added to show politeness. Thai people use them with people who are older than they are or with anyone they want to be polite to.

khráp for male speakers.

khá for female speakers.

khá for female speakers. use at the end of the questions.

Pronoun

Pronoun	Female	Male	Neutral	Plural
1 st	di chán (I)	phôm (I)		raw (we)
2 nd	thao (you)		khun (you)	
3 rd	thao (she)		kháw / kháw (his or her)	

“ phôm ” is a polite form of the 1st personal pronoun used both in an informal and formal by a male speaker.

“ di chán ” is a polite form of the 1st personal pronoun used formally by a female speaker.

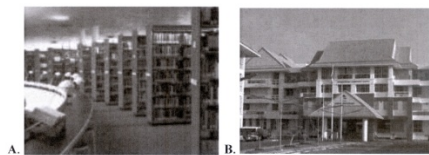
“khun” is a polite form of the 2nd personal pronoun. It is used to refer to either a male or female listener. “Khun” is also put before a person’s first name in polite or formal situations.

“thao” is a polite form of the 3rd personal pronoun which is used to refer to a female. “thao” is also used as a 2nd person pronoun.

“kháw / kháw” is a 3rd person pronoun. It is used to refer to either a male or female. “kháw” is also used informally as a first person pronoun, but mostly by female speakers when speaking between friends.

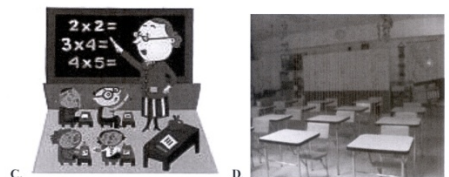
“raw” is the first person pronoun which is used to include both the speaker and the listener. This pronoun can also be used to refer to the speaker only, either male or female, on an informal occasion such as among intimate friends.

Look at these pictures and match the Thai words with the pictures.

A.

B.

C.

D.

E.

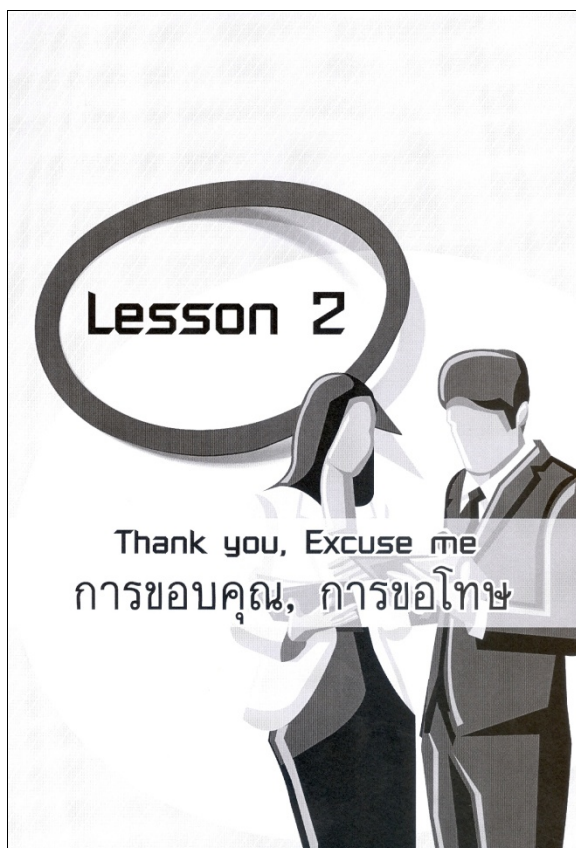
Test Lesson 1

Part I : Match the Thai words with the pictures.

- 1. hōᅇ-sa-mùt ห้องสมุด
- 2. hōᅇ-náam ห้องน้ำ
- 3.rooᅇ-rian โรงเรียน
- 4. sǎwᅇn สอน
- 5. hōᅇ-rian ห้องเรียน

Part II : Translate into Thai.

- 6. Hello, What is your name?
- 7. My name is.....
- 8. What country are you from?
- 9. I am from.....
- 10. Nice to meet you.

Lesson 2 Thank you, Excuse me

บทที่ ๒ การขอบคุณ, การขอโทษ

Dialogue 1 : John and Sarah ask Malee where the restrooms are.

- จอห์น : ขอโทษครับ ห้องน้ำอยู่ที่ไหน
 John : khǎw-thóot khráp, hǒng-náam yúu thii nǎy.
 (Excuse me, Where's the restroom?)
- มาลี : ตรงไปค่ะ
 Malee : trong-pay khǎ.
 (Go straight.)
- จอห์น : ขอขอบคุณครับ
 khǎw-p-khun khráp.
 (Thank you, said by men)
- ซาราห์ : ขอขอบคุณค่ะ
 Sarah : khǎw-p-khun khǎ.
 (Thank you, said by women)
- มาลี : ไม่เป็นไรค่ะ
 Malee : mǎy-pen-ray khǎ.
 (You're welcome.)

16

Dialogue 2 : Jom bought a book for Mary.

- จอม : สวัสดีครับ แมรี่
 Jom : sa-wát-dii khráp, Mary.
 (Hello, Mary.)
- แมรี่ : สวัสดีค่ะ
 Mary : sa-wát-dii khǎ, Jom.
 (Hello, Jom.)
- จอม : ขอโทษครับที่มาสาย
 Jom : khǎw-thóot khráp tii maa sǎay.
 (I'm sorry, I'm late.)
- แมรี่ : ไม่เป็นไรค่ะ
 Mary : mǎy-pen-ray khǎ.
 (It's all right.)
- จอม : นี่ครับหนังสือที่คุณฝากซื้อ
 Jom : nii khráp nǎng-sǎi thii khun faak sǎi.
 (Here's the book, that you asked me to buy.)
- แมรี่ : ขอขอบคุณมากค่ะ
 Mary : khǎw-p-khun máak khǎ.
 (Thank you very much.)
- จอม : ยินดีครับ
 Jom : yin dii khráp.
 (You're welcome.)

17

Dialogue 3 : Jom asks Mary to go to library together.

- จอม : เราไปห้องสมุดด้วยกันไหมครับ
 Jom : raw pay hǒng-sa-mút kan máy khráp.
 (Shall we go to the library together?)
- แมรี่ : ขอโทษจริงๆค่ะ ดิฉันต้องรีบไปธุระ
 Mary : khǎw-thóot cing cing khǎ, di chán tǔng riip pay thú-rá.
 (I am really sorry, I have to run to the errand.)
- จอม : ไม่เป็นไรครับ
 Jom : mǎy-pen-ray khráp.
 (It's all right.)
- แมรี่ : สวัสดีค่ะ
 Mary : sa-wát-dii khǎ.
 (Good-bye.)
- จอม : สวัสดีครับ
 Jom : sa-wát-dii khráp.
 (Good-bye.)

 Ask and answer. Practice the dialogue with your friends.

18

Vocabulary

1. ขอโทษ	khǎw-thót	Excuse me/ I'm sorry.
2. ขอขอบคุณ	khòp-khun	Thank you.
3. ยินดี	yin-dii	You're welcome.
4. ไม่มีปัญหา	mây-pen-ray	It's all right.
5. ห้องน้ำ	hǎng-nám	restroom
6. ตรงไป	troṅ-pay	go straight
7. ที่ไหน	thii nǎy	where
8. สาย	sāay	late
9. จริงๆ	ciṅ ciṅ	really
10. ธุระ	thú-rá	the errand

19

Thai Cultural Information

Thank you

"Thank you"- khòp-khun . Add khráp or khâ to show politeness. Respond with mây pen ray khâ/ khráp, yin dīi khâ/ khráp.

Excuse me

"Excuse me", " Pardon me". Respond with "mây pen ray", which means "it's nothing" , or "that's alright", but it's depend on the situation. For example, if you bother someone else or you block the way and people cannot go, when they say, "Excuse me", you have to say "I'm sorry" to them.

In Thai we say "khò-thót" for both phrases "Excuse me" and "I'm sorry".

20

- Test Lesson 2 : Answer these questions.**
1. What would you say if you stepped on your friend's toe?
.....
 2. What would you say if your friend gave you a piece of cake?
.....
 3. What would you say if you came late for Thai class?
.....
 4. What would you say if someone blocked the way and you could not go?
.....
 5. What would you say if someone said thank you to you?
.....
 6. What would you say if you forgot to come to the meeting?
.....
 7. What would you say if someone stepped on your toe?
.....
 8. What would you say if you wanted to ask, "Where is the restroom?"
.....
 9. What would you say if someone gave you the seat on the sky train?
.....
 10. What would you say if you were playing with the kids and they accidentally hit you?
.....
- 21

Lesson 3

Numbers
ตัวเลข

Lesson 3 Numbers

บทที่ ๓ ตัวเลข

Dialogue : Jane buys a cell phone.

- จอม : สวัสดีครับ
 Jom : sa-wát-dii khráp.
 (Hello.)
- เจน : ขอซื้อมือถือหน่อยค่ะ
 Jane : khǎw duu mii thii nǎy khǎ.
 (May I see cell phone, please?)
- จอม : เชิญทางนี้ครับ
 Jom : chǎon thaay nii khráp.
 (This way please.)
- เจน : เครื่องนี้ราคาเท่าไหร่
 Jane : khriay nii raa-khaa thǎw rǎy khǎ.
 (How much is this?)
- จอม : เครื่องนี้ราคา 10,000 ครับ
 Jom : khriay nii raa-khaa nǎy mǎi n khráp.
 (This one is 10,000.)
- เจน : ลดหน่อยได้ไหมคะ
 Jane : lót nǎy dáay máy khǎ.
 (Can you give a discount?)

- จอม : ลดได้ 10% เหลือ 9,000 ครับ
 Jom : lót dáay sip percent fia káaw phan khráp.
 (I can give a discount 10%, 9,000 total.)
- เจน : ตกงั้น
 Jane : tók loy khǎ.
 (OK.)
- จอม : เชิญเลือกเบอร์เลขครับ
 Jom : chǎon fiak boo loay khráp.
 (Pick the number please.)
- เจน : ขอเบอร์นี้ค่ะ (085) 986-1432
 Jane : khǎw boo nii khǎ, sūm pǎet hǎa káaw pǎet.
 hók nǎy sii sǎam sǎwɔy.
 (I pick this number. (085) 986-1432)
- จอม : นี้นี่ครับ
 Jom : nii khráp.
 Here it is.
- เจน : ขอบขอบคุณค่ะ
 Jane : khǎwɔy-khun khǎ.
 Thank you.

Ask and answer. Practice the dialogue with your friends.

Vocabulary

1. เชิญ	chǎon	to invite
2. ขอ	khǎw	May I...please?
3. ดู	duu	to look
4. มือถือ	mii thii	cell phone/mobile phone
5. ลด	lót	to discount
6. เครื่อง	khriay	a classifier for cell phone
7. ราคา	raa-khaa	price
8. เลือก	fiak	to pick
9. เบอร์	boo	phone number
10. ซื้อ	sii	to buy

Thousands- "One thousand" is either **phan** or **น้ำนพัน** phan. Add other numbers for other digits.

Example :

1,000	หนึ่งพัน	nǎy phan	2,000	สองพัน	sǎwɔy phan
3,000	สามพัน	sǎam phan	4,000	สี่พัน	sii phan
5,000	ห้าพัน	hǎa phan	6,000	หกพัน	hók phan
7,000	เจ็ดพัน	cèt phan	8,000	แปดพัน	pǎet phan
9,000	เก้าพัน	káaw phan			

Higher numbers - Thai has specific words for ten-thousand and hundred thousand **mǎi n** and **sǎen**

หมื่น	mǎi n	ten thousand	แสน	sǎen	hundred thousand
ล้าน	lǎan	million	พันล้าน	phan lǎan	billion
10,000	หนึ่งหมื่น	nǎy mǎi n	20,000	สองหมื่น	sǎwɔy mǎi n
30,000	สามหมื่น	sǎam mǎi n	200,000	สองแสน	sǎwɔy sǎen
2,000,000	สองล้าน	sǎwɔy lǎan	5,000,000	ห้าล้าน	hǎa lǎan

Thai Cultural Information

Counting numbers is simple in Thai. Learn one to ten first and you will know the rest of them easily, with a few exceptions.

Numbers 0-10 :

0	ศูนย์	sūn
1	หนึ่ง	nə̀ng
2	สอง	sə̀wə̀ng
3	สาม	sǎam
4	สี่	sii
5	ห้า	hǎa
6	หก	hòk
7	เจ็ด	cèt
8	แปด	pè̀et
9	เก้า	kǎaw
10	สิบ	sip

Numbers 11-20 Two – digit numbers

Put the unit number after "sip". The only exception is 11, which is sip 7èt, not "sip nə̀ng".

11	สิบเอ็ด	sip 7èt	16	สิบหก	sip hòk
12	สิบสอง	sip sə̀wə̀ng	17	สิบเจ็ด	sip cèt

13	สิบสาม	sip sǎam	18	สิบแปด	sip pè̀et
14	สิบสี่	sip sii	19	สิบเก้า	sip kǎaw
15	สิบห้า	sip hǎa			

"20" is an exception. It's "yǐi sip", not "sə̀wə̀ng sip" but for 30,40,50,60, etc, say the first digit before "sip".

Example :

20	ยี่สิบ	yǐi sip	30	สามสิบ	sǎam sip	40	สี่สิบ	sii sip
50	ห้าสิบ	hǎa sip	60	หกสิบ	hòk sip	70	เจ็ดสิบ	cèt sip
80	แปดสิบ	pè̀et sip	90	เก้าสิบ	kǎaw sip			

For other two-digit numbers add the unit number at the end.

Example :

21	ยี่สิบเอ็ด	yǐi sip 7èt	22	ยี่สิบสอง	yǐi sip sə̀wə̀ng
23	ยี่สิบสาม	yǐi sip sǎam	45	สี่สิบห้า	sii sip hǎa
55	ห้าสิบห้า	hǎa sip hǎa	65	หกสิบห้า	hòk sip hǎa
75	เจ็ดสิบห้า	cèt sip hǎa	85	แปดสิบห้า	pè̀et sip hǎa
95	เก้าสิบห้า	kǎaw sip hǎa			

Hundreds – "One hundred" is rǎwə̀y or nə̀ng rǎwə̀y

Example :

100	หนึ่งร้อย	nə̀ng rǎwə̀y	200	สองร้อย	sə̀wə̀ng rǎwə̀y
300	สามร้อย	sǎam rǎwə̀y	400	สี่ร้อย	sii rǎwə̀y
500	ห้าร้อย	hǎa rǎwə̀y	600	หกร้อย	hòk rǎwə̀y
700	เจ็ดร้อย	cèt rǎwə̀y	800	แปดร้อย	pè̀et rǎwə̀y
900	เก้าร้อย	kǎaw rǎwə̀y			

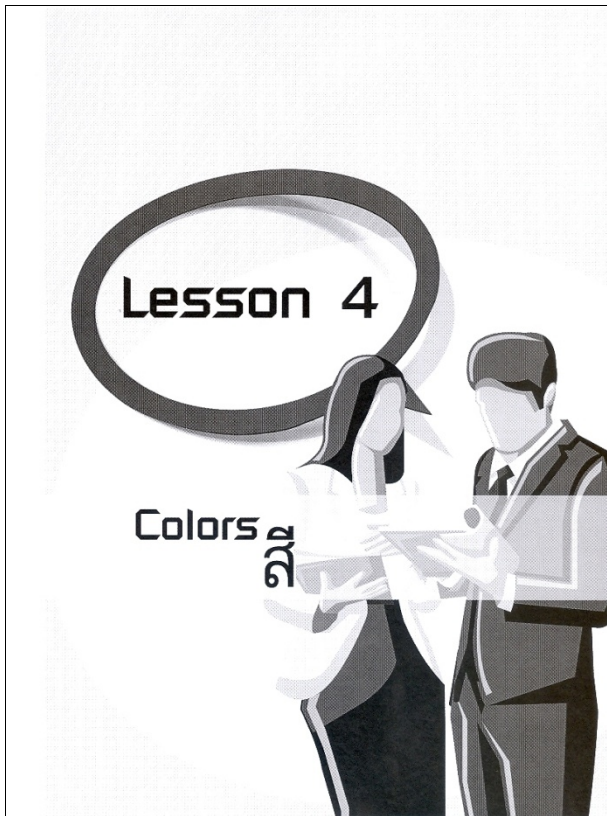
Add the numbers above for tens and units after hundreds.

Example :

150	หนึ่งร้อยห้าสิบ	nə̀ng rǎwə̀y hǎa sip
220	สองร้อยยี่สิบ	sə̀wə̀ng rǎwə̀y yǐi sip
375	สามร้อยเจ็ดสิบห้า	sǎam rǎwə̀y cèt sip hǎa
844	แปดร้อยสี่สิบสี่	pè̀et rǎwə̀y sii sip sii

Test Lesson 3 : Write these numbers in Thai.

1. 3
2. 9
3. 11
4. 14
5. 20
6. 150
7. 199
8. 220
9. 1,000
10. 10,000

Lesson 4 Colors

บทที่ ๔ สี

Dialogue 1 : John goes to the weekend market to buy a polo shirt.

จอห์น : ขอเสื้อโปโลหน่อย มีสีอะไรบ้าง
 John : khǎw duu sǎa poo-loo nǎy, mii kii sǎi khráp.
 (May I see polo shirts, please? How many colors do you have?)
 ผู้ขาย : มีสามสี มีสีเหลือง ชมพู ฟ้า นะ
 Seller : mii sǎam sǎi, mii sǎi fiang, chom-phuu, fǎa khǎ.
 (There are 3 colors, yellow, pink, light blue.)
 จอห์น : ผมขอทีมนะครับ
 John : phǎm khǎw sǎi fiang khráp.
 (May I have yellow one please?)
 ผู้ขาย : ได้ค่ะ ครับ
 Seller : dǎay khǎ, nǎi khǎ.
 (Yes, here you are.)

Dialogue 2 : John goes to the weekend market to buy a polo shirt for Friday.

จอห์น : ผมต้องใส่เสื้อโปโลวันศุกร์ คนไทยใส่สีอะไรครับ
 John : phǎm dǎwng sǎy sǎa poo-loo, wan súk, khon thay
 sǎy sǎi 7a-ray khráp.
 (I have to wear polo shirt on Friday, What color do Thais wear on Friday?)
 ผู้ขาย : สีฟ้าอะ
 Seller : sǎi fǎa khǎ.
 (That would be light blue.)
 จอห์น : คุ้มค่าที่สุดไหมครับ
 John : tua lá thǎw rǎy khráp.
 (How much is this?)
 ผู้ขาย : สองร้อยห้าสิบบาทนะ
 Seller : sǎwng rǎw hǎa sip bǎat khǎ.
 (250 baht.)

Ask and answer. Practice the dialogue with your friends.

Vocabulary

Colors

1. สี	sǎi	color
2. แดง	dǎeɲ	red
3. เหลือง	fiang	yellow
4. ดำ	dam	black
5. ขาว	khǎaw	white
6. ชมพู	chom-phuu	pink
7. เขียว	khǎiw	green
8. ฟ้า	nǎam-ŋǎn	blue
9. น้ำตาล	nǎam-taan	brown
10. ม่วง	mǎuɲ	purple
11. ส้ม	sǎm	orange

Clothes, bag and shoes

1. เสื้อ	sǎa	shirt or blouse
2. เสื้อโปโล	sǎa poo-loo	polo shirt
3. กางเกง	kaaŋ-keɲ	trousers
4. กระโปรง	kra-prooŋ	skirt
5. กระเป๋า	kra-pǎw	bag
6. รองเท้า	rǎwŋ-thǎaw	shoes

Lesson 5 Time

บทที่ ๕ เวลา

Dialogue : John is making reservation.

จอห์น : ผมขอจองเที่ยวบินกรุงเทพฯไปเชียงใหม่ครับ
 John : phôm khǎw cǎwng thiaw bin krung-thép
 pay Chiang-máay khráp.
 (May I book the flight Bangkok to Chiangmai, please?)

พลอย : เดินทางวันไหนอะ
 Ploy : daen thaang wan nǎy khá.
 (What day do you prefer to go?)

จอห์น : วันพุธครับ มีเครื่องบินออกกี่โมงครับ
 John : wan phút nǐi khráp, mii khriang ʔǎk
 kii moong khráp.
 (This Wednesday, What flights do you have?)

Test Lesson 3 : Part I : Match the English words with the Thai words.

1. black	A. สี chom-phu	สีชมพู
2. pink	B. สี dam	สีดำ
3. white	C. สี fīaŋ	สีเหลือง
4. yellow	D. สี náam taan	สีน้ำตาล
5. brown	E. สี kǎaw	สีขาว

Part II : Translate the following into English.

11. súa sǐi kǎaw.....
12. kaag-keerj sǐi dam.....
13. kra-proong sǐi chom-phuu.....
14. roong-tháaw sǐi náam-taan.....
15. kra-pǎw sǐi khǎaw ʔǎw.....

Lesson 5

Time
เวลา

พลอย : มี 6:40, 8:20 แล้วก็ 10:30 ค่ะ
 Ploy : mii hòk moong sǐi sǐp, pǎet moong yǐi sǐp
 léew kǎw sǐp moong khriang khá.
 (There is a 6:40, 8:20 and 10:30 A.M.)

จอห์น : ผมขอจองเที่ยว 10:30 ครับ
 John : phôm khǎw cǎwng thiaw sǐp moong khriang khráp.
 (May I book for the 10:30 A.M. flight, please?)

พลอย : ได้ค่ะ
 Ploy : dáay khá.
 (Yes.)

จอห์น : ขอบขอบคุณครับ
 John : khǎwǎp-khun khráp.
 (Thank you.)

 Ask and answer. Practice the dialogue with your friends.

Vocabulary		
1. กี่โมง	kii moon	What time is it?
2. เที่ยวบิน	thiaw bin	flight
3. กี่เที่ยว	kii thiaw	How many flights?
4. จอง	khǎw cawng	to book
5. เดินทาง	don thaang	to travel/to go
6. วัน	wan	day
7. นี้	ni	this
8. และ	lǎw kǎw	and
9. กรุงเทพฯ	krung-thép	Bangkok
10. เชียงใหม่	chiang-mây	Chiangmai

Thai Cultural Information

Telling the time in Thai culture

There are two systems used for telling the time in Thailand. One is "official system", which uses the 24-hour clock. The other is the colloquial or everyday system. This system is generally used by people to refer to the time. It is also more complex! In the colloquial system, the day is divided into five different time periods, each of which has its own name. The word for "o'clock" is moon.

The official system, "weelaa ráatchakaan", the 24-hour clock, is used for telling the time on the radio and television in official announcements and notices, as well as on the most signs. The Thais use this system to enable international links via the media, trade, and travel. When telling the time using the official system, the word for "o'clock" is "naa-li-kaa", and "naa-thii" means "minutes".

Example :

	pèet naa-li-kaa	แปดนาฬิกา
8:00 P.M. (20:00)	yii sip naa-li-kaa	ยี่สิบนาฬิกา
	káaw naa-li-kaa	เก้านาฬิกา
9:00 P.M. (21:00)	yii sip ?èt naa-li-kaa	ยี่สิบเอ็ดนาฬิกา

About the time words

Some of the Thai words used colloquially to refer to the different periods of the day have interesting origins "tii", referring to the very early hours of the morning from 1 A.M. to past 5 A.M. Literally "tii" means "to strike or hit". In earlier times a town guard was employed to beat the gong at each hour to indicate that all was well. He gave one strike at 1 A.M. , two at 2 A.M. and so on.

"cháaw" literally means "morning" and is used to refer to the morning : 6 A.M. to before 12 P.M. or midday.

"thiang" literally means "to be straight or upright" and refers to the time of the day when the sun is directly overhead, i.e. midday.

"báay" refers to the early afternoon. It means "to decline", and refers to the time of the day when the sun begins to decline or descend.

"yen" literally means "to be cool" and is used to refer to the late afternoon time of the day when the heat of the tropical sun begins to lessen.

"thúm" refers to the evening: 7 P.M. to before 12 A.M. or midnight.

There are two or three ways to express some times. Following is a summary of the names for all of the hours:

Early morning (1 A.M. to 5 A.M.): Put "tii" before the numbers 1 to 5.

	1 A.M.	ตีหนึ่ง	tii nǎng
---	--------	---------	----------

	2 A.M.	ตีสอง	tii sǎwng
	3 A.M.	ตีสาม	tii sǎam
	4 A.M.	ตีสี่	tii sii
	5 A.M.	ตีห้า	tii háa

Morning (6 A.M. to noon): Put "moon cháaw" after the number or re-number the times – "7" is "1", "8" is "2", "9" is "3", etc.

	6 A.M.	หกโมงเช้า	hòk moon cháaw
	7 A.M.	เจ็ดโมงเช้า	cèt moon cháaw
		โมงเช้า	moon cháaw

	8 A.M.	แปดโมงเช้า	pèet moong cháaw
		สองโมงเช้า	sǒwng moong cháaw
	9 A.M.	เก้าโมงเช้า	káaw moong cháaw
		สามโมงเช้า	sāam moong cháaw
	10 A.M.	สิบโมงเช้า	sip moong cháaw
		สี่โมงเช้า	sii moong cháaw
	11 A.M.	สิบเอ็ดโมงเช้า	sip ?èt moong cháaw
		ห้าโมงเช้า	háa moong cháaw
	12 P.M./ noon	เที่ยง/เที่ยงวัน	thiang / thiangwan

Afternoon (1 P.M. to 6 P.M.): Use "bàay" for early afternoon and "yen" for late afternoon.

	1 P.M.	บ่ายโมง	bàay moong
---	--------	---------	------------

	2 P.M.	บ่ายสอง (โมง)	bàay sǒwng (moong)
	3 P.M.	บ่ายสาม (โมง)	bàay sāam(moong)
	4 P.M.	สี่โมงเย็น	sii moong yen
	5 P.M.	ห้าโมงเย็น	háa moong yen
	6 P.M.	หกโมงเย็น	hòk moong yen

Evening (7 pm to midnight): Put "thúm" after the numbers 1 to 5 (for 7 pm to 11 pm).

	7 P.M.	หนึ่งทุ่ม	nǐng thúm
	8 P.M.	สองทุ่ม	sǒwng thúm

	9 P.M.	สามทุ่ม	sāam thúm
	10 P.M.	สี่ทุ่ม	sii thúm
	11 P.M.	ห้าทุ่ม	háa thúm
	12 A.M./ midnight	เที่ยงคืน	thiang khiin

What time is it? kii moong / kii moong léew

To tell time, first state the hour then add the minutes with "naa-thii". "Half past" is either "thirty minutes" (sāam sip naa-thii) or "half" (khrǎng). "léew", (already) can be added to both "What time is it?" and the answer.

Example: kii moong léew What time is it? ที่โมงแล้ว

7:10 A.M.	cèt moong sip naa-thii	เจ็ดโมงสิบนาที
9:15 A.M.	káaw moong sip háa naa-thii	เก้าโมงสิบห้านาที
12:30 P.M.	thiang khrǎng	เที่ยงครึ่ง

1:35 P.M.	bàay moong sāam sip háa naa-thii	บ่ายโมงสามสิบห้า นาที
8:45 P.M.	sǒwng thúm sii sip háa naa-thii	สองทุ่มสี่สิบห้า นาที

As a result of a different system, Thais always have the confusion in telling time when they speak English to English speakers. Thus, if a Thai arranges to meet you at "four o'clock", he might mean 4 P.M. or he might mean 10 P.M. Everybody could be greatly inconvenienced because of a simple cultural misunderstanding.

Lesson 6 Food

บทที่ ๖ อาหาร

Dialogue : Nathan orders lunch at the restaurant.

พนักงานเสิร์ฟ : จะสั่งอะไรดีคะ
 Waitress : cà sảญ 2a-ray dii khá.
 (What would you like to order?)
 นาทัน : ขอข้าวผัดไก่จานหนึ่งครับ
 Nathan : khǎw phàt kày cáan nǎญ khráp.
 (One fried rice with chicken.)
 พนักงานเสิร์ฟ : ข้าวผัดไก่ได้แล้วค่ะ
 Waitress : khǎw phàt kày dáay léεw khá.
 (Here is the fried rice with chicken.)

Test Lesson 5 : Match the times with Thai words.

-1). 7:10 A.M. A. kǎaw moonj sip háa naa-thii (เก้าโมงสิบห้านาที)
-2). 9:15 A.M. B. sǎwng thúm sii sip háa naa-thii (สองทุ่มสี่สิบห้านาที)
-3). 5 A.M. C. cét moonj cháaw (เจ็ดโมงเช้า)
-4). 6 A.M. D. tii háa (ตีห้า)
-5). 7 A.M. F. hòk moonj cháaw (หกโมงเช้า)
-6). 3 P.M. G. sǎam thúm (สามทุ่ม)
-7). 9 P.M. H. báay sǎam / báay sǎam moonj (เก้าสาม/เก้าสามโมง)
-8). 12:30 P.M. I. cét moonj sip naa-thii (เจ็ดโมงสิบนาฬิกา)
-9). 1:35 P.M. J. thianj khriง (เที่ยงครึ่ง)
-10). 8:45 P.M. K. báay moonj sǎam sip háa naa-thii (แปดโมงสามสิบห้านาที)

นาทัน : คิดเงินด้วยครับ
 Nathan : khít ngen dǎay khráp.
 (Bill please.)
 พนักงานเสิร์ฟ : สี่สิบบาทค่ะ
 Waitress : sii sip bát khá.
 (40 baht please.)

Ask and answer. Practice the dialogue with your friends.

Thai dishes : Eggs

1. ไข่เจียว	khây ciaw	plain omelette
2. ไข่เจียวหมูสับ	khây ciaw mûu sâp	omelette with minced pork
3. ไข่ดาว	khây daaw	fried egg
4. ไข่ต้ม	khây tôm	boiled egg

Food taste :

1. จืด	cîit	bland/unseasoned
2. หวาน	wâan	sweet
3.เปรี้ยว	priaw	sour
4. เค็ม	khem	salty/salted
5. เผ็ด	phèt	spicy

50

Vocabulary

1. กิน/ทาน	kin/thaan	to eat or to have a meal
2. สั่ง	sàŋ	to order
3. ใส	sây	to put
4. อร่อย	ʔa-rɔy	tastes good or delicious
5. เอากลับบ้าน	ʔaw klâp bâan	to take home
6. คิดเงิน	khít ñon	bill please
7. อาหาร	ʔaa-hâan	food
8. ร้านอาหาร	râan ʔaa-hâan	restaurant

Ingredients : meat

1. ไก่	kây	chicken
2. เนื้อ	nâa	beef or meat
3. หมู	mûu	pork
4. ปลา	plaa	fish
5.ปู	puu	crab
6. กุ้ง	kûŋ	shrimp

Words that describe how to cook :

1. ผัด	phât	to stir fry
2. ทอด	thɔt	to deep fry
3. เจียว	ciaw	to fry (eggs)
4. ต้ม	tôm	to boil

48

Kinds of rice

1. ข้าว	khâaw	rice
2. ข้าวเปล่า	khâaw plâaw	plain rice
3. ข้าวสวย	khâaw sŭay	steamed rice
4. ข้าวเหนียว	khâaw nŭaw	sticky rice
5. ข้าวผัด	khâaw phât	fried rice

Thai dishes : Stir-Fried

1. ผัดผัก	phât phâk	fried vegetables
2. ผัดเปรี้ยวหวานไก่	phât priaw wâan kây	sweet and sour stir-fried chicken
3. ผัดกะเพราไก่	phât kapraw kây	stir-fried chicken with basil
4. ไก่ผัดเม็ดมะม่วง	kây phât met ma-mûang	stir-fried chicken with cashew nuts
5. ผัดไทยกุ้ง	phât thay kûŋ	fried noodles with shrimp

Thai dishes : Soup

1. ต้มยำ	tôm yam	spicy and sour soup
2. ต้มยำกุ้ง	tôm yam kûŋ	spicy and sour shrimp soup
3. แกงจืด	keɛŋ cîit	mild soup
4. แกงจืดวุ้นเส้น	keɛŋ cîit wún sên	mild soup with glass noodles
5. แกงเขียวหวานไก่	keɛŋ khŭaw wâan kây	green curry with chicken

49

Thai Cultural Information

Thai food - “ʔaa-hâan thay”

There are several words for “food” in Thai. For example, food in general is “ʔaa-hâan” and food eaten with rice is “kâp khâaw”.

Ordering Food

To order food in the restaurant, first say “khǎw” which means “to ask for”, followed by the item you want, and then say the number of plates, bowls, etc. Numbers, except for “one”, are put before “plate”, etc (the container or classifier). “One” can be put either before or after the container. “One plate of rice” is either “khâaw nŋ caan” or “khâaw caan nŋ”. There’s also a general classifier for order food, “thii”, which can be used in place of plate, etc, for any kind of food.

Classifiers are much more widely used in Thai than in English. When we count things in Thai, it is not sufficient to use just a number in front of the things we are counting. Instead we have to use a classifier for each noun. In Thai there are a number of these classifiers. However, only a few are frequently used in daily life for food such as :

1. จาน	caan	plate
2. ถ้วย	thúay	small bowl
3. ชาม	chaam	large bowl
4. ที่	thii	an order

51

Eating Thai food in Thai culture

Thais eat with a spoon and fork. The spoon is held in the right hand, the fork in the left hand, and the back of the fork is used to push food onto the spoon. Sticky rice is eaten with the hands. Noodles are eaten with chopsticks. There are usually several kinds of food in the middle of the table and each person has his or her own plate of rice.

To eat Thai food, just take small amount of one kind, enough to go with a few spoonfuls of rice, and eat it before taking more. At more formal meal, a spoon is provided for each dish to take food from the center plates. Concerning good health, Thais tend to eat in the more formal manner by providing a spoon for each dish.

If you are eating something in front of others, it's polite to offer them some. If food is placed before you at a meal, let others have a chance to take some before you do.

52

Test Lesson 6 - Translate into Thai.

1. What would you like to order?
.....
2. May I have 1 plate of rice, please?
.....
3. May I have 2 plates of chicken fried rice without egg, please?
.....
4. May I have 1 spicy and sour shrimp soup, please?
.....
5. I'd like two orders of fried vegetables.
.....
6. Are you going to eat here or take home?
.....
7. Take home, please.
.....
8. Anything else?
.....
9. How much is it altogether?
.....
10. Bill, please.
.....

53

Lesson 7

Beverages

เครื่องดื่ม

Lesson 7 Beverages

บทที่ ๗ เครื่องดื่ม

Dialogue : Jane , Malee and James are at the coffee shop.

- พนักงานเสิร์ฟ : สวัสดีค่ะ จะดื่มอะไรดีคะ
Waitress : sa-wát-dii khá, cà dǐm ǎi 2a-ray dii khá.
(Hello, What would you like to drink?)
- เจน : ขอน้ำส้มปั่นค่ะ
Jane : khǒw náam sǒm pán khá.
(May I have orange juice shake, please?)
- พนักงานเสิร์ฟ : แล้วคุณล่ะคะ
Waitress : léew khun lá khá.
(And you?)
- มาลี : ขอน้ำเปล่าหนึ่งขวดค่ะ
Malee : khǒw náam pláaw nǐng khúat khá.
(One bottle of water, please.)

54

เจมส์ : ผมขอกาแฟเย็นหนึ่งแก้วครับ
 James : phǒm khǒw kaa-fɛɛ yen
 nǎɯ̌ kɛ̀ɛw khráp.
 (One iced coffee, please.)

เจมส์ : คิดเงินด้วยครับ
 James : khít ɯ̃n dǔay khráp.
 (Bill please.)

พนักงานเสิร์ฟ : พี่ลืมห่านท่ะ
 Waitress : hǎa sǐp hǎa bǎat khǎ.
 (55 baht.)

 Ask and answer. Practice the dialogue with your friends.

Vocabulary

Water

- น้ำ náam water
- น้ำเปล่า náam plǎaw plain water
- น้ำเย็น náam yen cold water
- น้ำแข็ง náam khɛ̀ɛɯ̌ ice

Juice

- น้ำผลไม้ náam phǒn la máay fruit juice
- น้ำผลไม้ปั่น náam phǒn la máay pǎn fruit juice shake
- น้ำส้ม náam sǒm orange juice

Coffee

- กาแฟ kaa-fɛɛ coffee
- กาแฟเย็น kaa-fɛɛ yen iced coffee
- กาแฟร้อน kaa-fɛɛ rǒwɔn hot coffee

Tea

- ชาเย็น cha yen iced tea
- ชาร้อน cha rǒwɔn hot tea
- ชามะนาว cha ma-naaw lemon tea
- ชาเขียว cha khǐaw green tea

Thai Cultural Information

Ordering beverages

When ordering beverages in the restaurant, first say “khǒw” which means “to ask for”, followed by the item you want, and say the number of cups, bottles, glasses etc. Numbers, except for “one”, are put before “glass”, “bottle” etc (the container or classifier). “Two glasses of water” is “water, two glasses” – “náam sǒw kɛ̀ɛw”. “One” can be put either before or after the container. “One cup of coffee” is either “kaa-fɛɛ nǎɯ̌ kɛ̀ɛw” or “kaa-fɛɛ kɛ̀ɛw nǎɯ̌”. There’s also a general classifier for order beverages, thǐi, which can be used in place of “glass”, “bottle”, etc, for any kind of beverage.

Classifiers are much more widely used in Thai than in English. When we count things in Thai, it is not sufficient to use just a number in front of the things we are counting. Instead we have to use a classifier for each noun. In Thai, there are only a few classifiers. However, used in daily life for beverages such as :

1. ขวด	khúat	bottle
2. แก้ว	kɛ̀ɛw	glass
3. ถ้วย	thúay	cup
4. ที่	thǐi	an order
5. กระป๋อง	kra-pǒwɯ̌	can

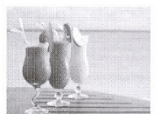
Test Lesson 7 : Part I : Match the Thai words with the pictures.

A.

B.

C.

D.

E.

F.

.....1. náam 1 khúat น้ำ 1 ขวด

.....2. kaa-fɛɛ 1 thúay กาแฟ 1 ถ้วย

.....3. náam yen 1 kɛ̀ɛw น้ำเย็น 1 แก้ว

.....4. náam sǒm 1 kɛ̀ɛw น้ำส้ม 1 แก้ว

.....5. khók lé pépsii 10 kra-pǒwɯ̌ โถงและป๋อง 10 กระป๋อง

.....6. náam phǒn la máay pǎn 3 kɛ̀ɛw น้ำผลไม้ปั่น 3 แก้ว

Part II : Translate into Thai.

7. May I have 1 bottle of water, please?

.....

8. May I have a glass of orange juice shake, please?

.....

9. May I have a cup of hot coffee, please?

.....

10. May I have a glass of cold water, please?

.....

59

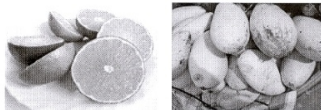
Lesson 8

Fruits ผลไม้

Lesson 8 Fruits

บทที่ ๘ ผลไม้

Dialogue : Jane is buying fruits at the out door market.

เจน : สี่นี้ขายยังไจคะ

Jane : sôm nîi khây yaj ñay khâ.

(How much are these oranges?)

ผู้ขาย : โลละสามสิบบาทคะ

Seller : loo la sâam sip bàat khâ

(30 baht per kilo.)

เจน : แล้วมะม่วงนี่ละคะ

Jane : léew ma-múang nîi là khâ.

(And these mangoes?)

69

ผู้ขาย : โลละห้าสิบบาทคะ

Seller : loo la háa sip bàat khâ.

(50 baht per kilo)

เจน : ขอสี่สองกิโล

Jane : khwô sôm sôwng ki loo

(I would like to have 2 kilos of oranges)

เจน : แล้วก็มะม่วงครึ่งกิโลคะ

Jane : léew kô ma-múang khriŋ ki loo khâ.

(and half a kilo of mangoes.)

เจน : ทั้งหมดเท่าไรหะคะ

Jane : thâŋ mòt thâw rây khâ.

(How much will it cost?)

ผู้ขาย : ทั้งหมด 85 บาท

Seller : thâŋ-mòt pèet sip háa bàat.

(85 B total.)

70

Vocabulary		
1. ผลไม้	phǒn-la-máay	fruit
2. โลโก้โลโก้โตกรัม	loo	kilogram
3. ครั้ง	khǎi	time
4. ทั้งหมด	thǎng mót	altogether/total
Fruits		
1. ทุเรียน	thú-rian	durian
2. มังคุด	man-khút	mangosteen
3. กล้วย	kláay	banana
4. ส้ม	sóm	orange
5. สับปะรด	sáp-pa-rót	pineapple
6. มะม่วง	ma-múang	mango
7. มะพร้าว	ma-phráaw	coconut
8. ชมพู่	chom-phúu	rose apple
9. มะละกอ	ma-la-koo	papaya
10. แตงโม	te-ang-moo	watermelon

71

Thai Cultural Information 	
Thai Fruits	
Story by R. Cameron Cooper	
<p>Fruit. Everyone loves it. In the colder climates, fruit has always been well recognized for its healthy properties, it has traditionally been considered a bit of a luxury item.</p> <p>Not so in Thailand. One of the great things about taking a holiday in the land of the endless summer is that fruit is everywhere all year round. In a place where one hot sunny day follows another, a good way of keeping track of time passing is keeping an eye on which fruits are bursting at the seams on the tables of roadside stalls.</p> <p>Fruit, not surprisingly, is a cornerstone of the Thai diet. Thais don't generally sit down to their three square meals a day, but tend to nibble from the time they get up until they pack it in at night. (They must have the most well-toned jaw muscles in the world.) Much of the time this snacking style of eating involves fruit.</p> <p>In keeping with this fruit obsession, many areas of the country hold annual fruit festivals during the month of May, when many of the Thailand's fruits come into their peak season. The festival includes cooking contests, parades, farm tours, and of course, beauty contests (where a young girl gets to hold the dubious title of "Miss Durian" for a whole year!).</p> <p>Unlike most westerners, Thais often eat fruits before they are fully ripe and like most Thai cuisine, combine the sweet, sour and savory. A prime example of this is the famous dish somtam, which is shredded green papaya pounded in a mortar</p>	

72

<p>with chillis, peanuts, lemon juice, fish sauce (and other ingredients which vary regionally), and eaten with sticky rice. Most people from the northeast eat this spicy concoction every day.</p> <p>Mangoes are another fruit that most Thais prefer to eat while still green, dipping it into a mixture of salt, sugar and chillis. There is an exception though mango and sticky rice, which may well be the most delightful yet simple dessert ever concocted. Sweet, delicate ripe mangoes like the smiles of angels are laid over top of sticky rice and drizzled with sweetened coconut milk. If you get a chance to try this one, seize it with both hands, it is gorgeous.</p> <p>Fruit has even moved into the realm of art in Thailand. Fruit carving is a long-standing tradition that has reached such a high level that the country's countless cooking schools offer courses in the subject (popular with tourists on learning vacations).</p> <p>While there are many fruits you may already be familiar with, there are some exquisite ones that many Westerners have never seen or heard of. So there are some pleasant surprises in store.</p> <p>The more familiar ones on the list are strawberries (grown in the cool air of the northern mountains), watermelons (very sweet), grapes, pineapples, papayas, bananas (in more shapes, colors and sizes than you might have thought possible), mangos, and coconuts (technically a nut, not a fruit, but it goes so nicely on a fruit platter).</p> <p>Some of the more "exotic" fruits you'll encounter in Thailand are:</p> <p>Durian: This large, hard, spiky fruit looks more like a weapon than something edible and some say its pungent aroma is something of a weapon as well. Though it gives off</p>

73

<p>the smell of a compost heap, the soft, slightly fibrous flesh inside the vicious exterior is very creamy (and high in calories, by the way). Though this one isn't for everybody, those who take to it tend to love it with a passion, regarding it as the king of fruits.</p> <p>Mangosteen: This dark purple fruit is rarely found outside the tropics, because it doesn't travel well. It has a thick, dark purple bitter skin, which breaks open easily to reveal a white-segmented flesh that looks something like a little brain. The taste is indescribable, but in my experience, everyone who tastes it for the first time enjoys something resembling a religious experience. It is sweet and tangy and tongue smacking. Trust me, try one, it won't be your last.</p> <p>Banana: Banana or "glauy" is one of the most useful plants of the tropical Thailand. It is available all year round. We enjoy the fruits fresh or prepared as dessert and use the banana flower in various dishes. The leaves are used to wrap up food and made into containers. The inside young stalk can be used as hog feed. The tougher outside is torn into small strips and dried so that it can be turned into a durable type of string. The banana plant grows in almost any type of soil and tolerates short floods. It requires neither fertilizer nor pesticide. It replicates by shooting out young plants around the original plant. Some types have such prolific roots that they don't have seeds. Banana plant flowers at 7-9 months and takes about 3 more months for fruit to ripen. After harvest, the plant is cut down because it will not bear fruit again. There are so many different types of bananas in Thailand, most of which I've not seen in the US: Gluay Nam Wah - Short and Fat, Gluay Hom - Like US one, Gluay Khai - Short and thin skin very strong scent, Gluay Leb Mub Nang - name means "Lady's</p>
--

74

Fingers – Skinny and short , Gluay Hug Mook – Big one with Thick Skin – normally grilled, but great flavor also comes out when microwaved. Gluay Tani – It has a lot of seeds and some people believe a lady angel's spirit lives in the tree, so people generally don't eat them.

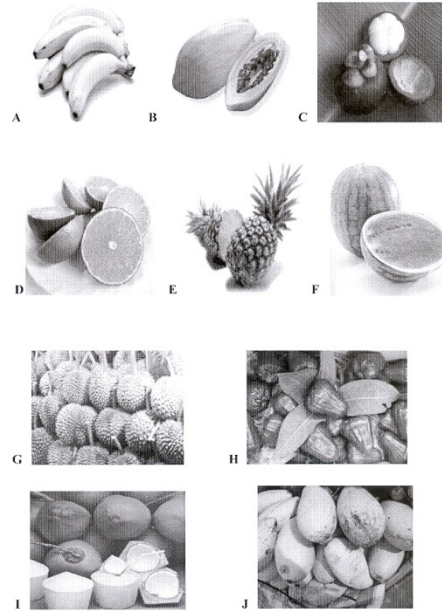
Coconut :

Coconut is an economic fruit that could be cultivated in every region of Thailand. The fruit is round or oval shape according to size. Shell of coconut is green, inside combining coconut meat, which is a great source of carbohydrate, protein, vitamin B1 and B2. Coconut juice obtains glucose, fructose, vitamin A and C. Coconut helps to protect pins and needles and decrease calories clogged with in blood vessels. When consume oil from coconut, it would help to eliminate worm in the body. Coconut juice helps to decrease temperature and dehydration, nurture eyes, detoxify the body, relieve diarrhea, and good for urination.

Rose apple:

Rose apple is a fruit that has a sweet taste and crispy texture; it is high in vitamin C and fiber. Rose apple could be found all year round. Species of rose apple are Petchsuwan, Petchsairung, Petchnampueang, Taptimchan, Tunklao, etc. the famous provinces for growing rose apples are Petchburi and Chantaburi. Rose apple helps to regain energy and form a healthy heart. It is also rich in fiber that helps to decrease fever, eye pain. Seed could be used for diarrhea and diabetes.

Test Lesson 8 : Match the Thai words with the pictures.

Match the Thai words with the pictures.

-1. thú rian ทุเรียน
-2. maŋ-khút มังคุด
-3. sôm ส้ม
-4. ma-múang มะม่วง
-5. ma-phráaw มะพร้าว
-6. sàp-pa-rót ส้มประด
-7. chom- phúu ชมพู
-8. teɛŋ-moo แตงโม
-9. klúay กล้วย
-10. ma-la-koo มะละกอ

Lesson 9

Shopping and Bargaining

การซื้อขาย

Lesson 9 Shopping and Bargaining

บทที่ ๙ การซื้อขาย

Dialogue : Jane is shopping at the weekend market.

เจน : ขอดูเสื้อตัวนี้หน่อยค่ะ
 Jane : khǎw duu sǎa tua nǎn nǎy khǎ.
 (May I see that blouse, please?)
 ผู้ขาย : ได้ค่ะ
 Seller : dǎay khǎ
 (Yes, of course.)
 เจน : เสื้อตัวนี้ราคาเท่าไหร่
 Jane : tua la thǎw rǎy khǎ.
 (How much is this?)
 ผู้ขาย : สองร้อยห้าสิบบาทค่ะ
 Seller : sǎw rǎy hǎa sip bát khǎ.
 (Two hundred and fifty baht)

เจน : เสื้อตัวนี้ละคะ
 Jane : léew tua nǐi lá khǎ.
 (How about this blouse?)
 ผู้ขาย : ห้าร้อยห้าสิบบาท
 Seller : hǎa rǎy hǎa sip khǎ.
 (Five hundred and fifty.)
 เจน : ลดหน่อยได้ไหมคะ
 Jane : lót nǎy dǎay máy khǎ.
 (Can you give a discount?)
 ผู้ขาย : ลดได้ห้าสิบบาทค่ะ
 Seller : lót dǎay hǎa sip bát khǎ.
 (I can give a 50 baht discount.)
 เจน : ขอขอบคุณค่ะ
 Jane : khǎw-khun khǎ ?aw tua nǐi khǎ.
 (Thank you, I'll take this one.)

 Ask and answer. Practice the dialogue with your friends.

Vocabulary

1. ขาย	khǎay	to sell
2. ซื้อ	sǎa	to buy
3. ขอดู...หน่อย	khǎw duu...nǎy	May I see... please?
4. เสื้อ	sǎa	shirt or blouse
5. เท่าไหร่	thǎw rǎy	How much?
6. ลด	lót	to discount
7. ได้ไหม	dǎay máy	Can you?
8. แพง	phǎew	expensive
9. ถูก	thùuk	cheap

Thai Cultural Information

Bargaining

Bargaining is very common in Thai society, especially when going to a market. In traditional markets selling fruits, vegetables, meat, fish, clothing, household items and tons of others, you can make a bargain even though prices are already marked. You should treat bargaining as an enjoyable activity and do not lose your temper or get angry with the sellers. If the final price is still too high, you should adjust your idea of a reasonable price, or politely refuse and try another shop. You can bargain in the market and small shops, but not in larger shops, department stores or supermarkets.

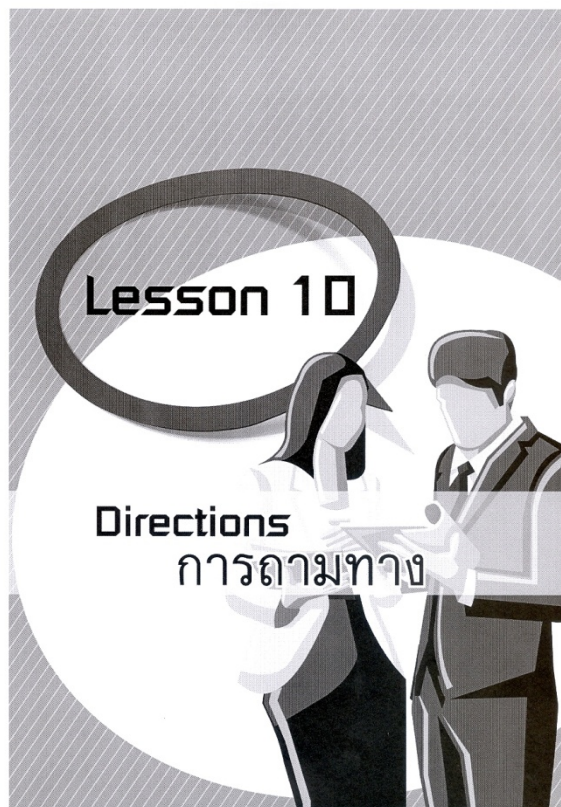
Test Lesson 9 : Part I : Translate into Thai.

1. May I see this blouse?
.....
2. May I see that skirt?
.....
3. May I see this shirt?
.....
4. How much is this?
.....
5. Can you give a discount?
.....

Part II : Answer the question "What would you say if..."

6. you want to know the price of this shirt.
.....
7. you want to bargain the price from 600 B to 500 B.
.....
8. the blouse is too expensive.
.....
9. you want to see that skirt.
.....
10. you want to buy this blouse.
.....

82

Lesson 10 Directions
บทที่ ๑๐ การถามทาง

Dialogue : James would like to go to hospital. He asked Jom for directions on how to go there. (Jom is at soi The Parkland)

เจมส์ : ขอโทษครับ โรงพยาบาลอยู่ที่ไหนครับ
James : khǎw-thót khráp, roong-pha-yaa-baan
yùu thii nǎy khráp.
(Excuse me, Where is the hospital?)

จอม : เลี้ยวขวาแล้วตรงไปครับ
Jom : liaw khwǎa léew trong-pay.
(Turn right and go straight.)

เจมส์ : อยู่ไกลไหมครับ
James : yùu klay máy khráp.
(Is it far?)

จอม : ไม่น่าครับ
Jom : máy klay khráp.
(It's not far.)

83

จอม : เดินประมาณ 10 นาที
Jom : dǎon pra-maan sip naa thii.
(It's about a 10 minute walk.)

เจมส์ : ขอขอบคุณครับ
James : khǎw-op-khun khráp.
(Thank you.)

จอม : ไม่เป็นไรครับ
Jom : máy pen ray khráp.
(You're welcome.)

 Ask and answer. Practice the dialogue with your friends.

84

Vocabulary

1. อยู่	yùu	to be located
2. ที่ไหน	thii nǎy	where
3. เดิน	dǎon	to walk
4. แล้ว	lǎew	and
5. ประมาณ	pra-maan	approximately

Direction

1. ตรงไป	troṅ-pay	go straight
2. เลี้ยวขวา	liaw khwǎa	to turn right
3. เลี้ยวซ้าย	liaw sǎay	to turn left
4. อยู่ทางด้านขวา	yùu thaaṅ khwǎa	on the right
5. อยู่ทางด้านซ้าย	yùu thaaṅ sǎay	on the left

Distance

6. ใกล้	klǎy	near
7. ไกล	klay	far

85

Thai Cultural Information

When asking for the directions from Thais, avoid showing them a map. It is not something which Thais are familiar. Also do not expect to be given the name of the street on which the place you ask for is located. Directions are usually given in relation to landmark or well-known places such as temples, public places, or some big tall buildings, the colors of the building might be referred to. The best way is to keep asking along the way.

"rot mee" is the main form of public transportation in Thailand. In Bangkok there is a single fixed charge for non air-conditioned bus. For the air-conditioned bus, the fare is varied, depending on the distance. The air-conditioned bus is the pronunciation of the written Thai script รถปรับอากาศ, in front of the top of the bus.

All the bus will have number to tell directions. Most of the air-conditioned buses which go through tourism and business areas will have English version of their route beside the door.

A mere personal service is provided by taxi and "tùk tük" (three-wheeled motor taxis) or "saam lǎy" (three wheels) "tùk tük" is a nick name given to "three-wheeled motor taxis" imitating the sound of the engine.

86

Test Lesson 10 : Part I : Translate into Thai.

- Where's the hospital?
.....
- Go straight and turn right.
.....
- Go straight, and turn left.
.....
- It is not far.
.....
- It's about a 10 minute walk.
.....

Part II : Answer the questions "What would you say if..."

- you want to know, "Where is the restroom?"
.....
- you want to know, "Where is the bank?"
.....
- you want to know, "Is the hospital on the right?"
.....
- you want to know, "Is the bank on the left?"
.....
- you want to know, "How far is it?"
.....

87

เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

88

เฉลยบทที่ 1

1. A
2. E
3. B
4. C
5. D
6. สวีตตี้จะมารับ คุณชื่ออะไรคะครับ
7. สม.ดิฉัน ชื่อ.....
8. คุณมาจากประเทศอะไร
9. สม.ดิฉัน มาจากประเทศ.....
10. อินสตี ได้รู้จักกะครับ

เฉลยบทที่ 2

1. ขอโทษ (กะครับ)
2. ขอบคุน (กะครับ)
3. ขอโทษ (กะครับ)
4. ขอโทษ (กะครับ) ขอทานหน่อย (กะครับ)
5. ไม่เป็นไร (กะครับ)
6. ขอโทษ (กะครับ)
7. ไม่เป็นไร (กะครับ)
8. ขอโทษ (กะครับ) ร้องน้ำอยู่ที่ไหน (กะครับ)
9. ขอบคุน (กะครับ)
10. ไม่เป็นไร (กะครับ)

เฉลยบทที่ 3

1. สาม
2. ห้า
3. สิบสี่
4. สิบสี่
5. ยี่สิบ
6. หนึ่งร้อยห้าสิบ
7. หนึ่งร้อยห้าสิบก้า
8. สองร้อยยี่สิบ
9. หนึ่งพัน
10. หนึ่งหมื่น

เฉลยบทที่ 4

1. B
2. A
3. E
4. C
5. D
6. a white shirt
7. a black trousers
8. a pink skirt
9. a pair of brown shoes
10. a light green bag

เฉลยบทที่ 5

1. I
2. A
3. D
4. F
5. C
6. H
7. G
8. J
9. K
10. B

เฉลยบทที่ 6

1. จะสั่งอะไรดี (คะ/ครับ)
2. ขอข้าวหนึ่งจาน (คะ/ครับ)
3. ขอข้าวคั่วได้ไหมใส่ไข่สองจาน (คะ/ครับ)
4. ขอต้มยำกุ้งหนึ่งถ้วย (คะ/ครับ)
5. ขอผักลวกสองถ้วย (คะ/ครับ)
6. ะทานที่ร้านหรือจะเอากลับบ้าน (คะ/ครับ)
7. เอากลับบ้าน (คะ/ครับ)
8. จะสั่งอะไรเพิ่มอีกไหม (คะ/ครับ)
9. รังนกปลาหัว (คะ/ครับ)
10. ซื้อเงินสวย (คะ/ครับ)

เฉลยบทที่ 7

1. B
2. A
3. E
4. D
5. F
6. C
7. จอห์นนี่จวด (คะ/ครับ)
8. จอห์นนี่บ๊ากหนึ่งแก้ว (คะ/ครับ)
9. จอห์นนี่บ๊ากหนึ่งถ้วย (คะ/ครับ)
10. จอห์นนี่บ๊ากหนึ่งแก้ว (คะ/ครับ)

เฉลยบทที่ 8

1. G
2. C
3. D
4. J
5. I
6. E
7. H
8. F
9. A
10. B

เฉลยบทที่ 9

1. ขอดูเสื้อตัวนี้หน่อย (ละ: กรวัณ)
2. ขอดูกระเป๋าใบนี้หน่อย (ละ: กรวัณ)
3. ขอดูเสื้อตัวนี้หน่อย (ละ: กรวัณ)
4. เก้าอี้ (ละ: กรวัณ)
5. กลอน้อยได้ไหม (ละ: กรวัณ)
6. เสื้อตัวนี้สวยเท่าไร (ละ: กรวัณ)
7. กลอน้อยได้ไหม (ละ: กรวัณ) น้อยได้ไหม (ละ: กรวัณ)
8. เสื้อตัวนี้แพงกว่ากระเป๋าหน่อย (ละ: กรวัณ)
9. ขอดูกระเป๋าใบนี้หน่อย (ละ: กรวัณ)
10. ชื่อเขา น้อยตัวนี้ (ละ: กรวัณ)

เฉลยบทที่ 10

1. โรงพยาบาลอู่ทอง (ละ: กรวัณ)
2. ครงไปแล้วตัวขาว
3. ครงไปแล้วสีเขียว
4. อู่ไม้โต
5. เต็นท์ประมาณสิบนาฬิกา
6. ห้องน้ำอยู่ที่ไหน (ละ: กรวัณ)
7. ธนาคารอู่ทอง (ละ: กรวัณ)
8. โรงพยาบาลอู่ทองขาไรไหม (ละ: กรวัณ)
9. ธนาคารอยู่ทางซ้ายไรไหม (ละ: กรวัณ)
10. อู่ไม้โตไหม (ละ: กรวัณ)

บรรณานุกรม

นิตยา วิจิตรนันท์. (2551). การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญ คำกริยา ผู้เขียนชาวต่างประเทศ. สารนิพนธ์ ศษ.ม. (การศึกษานานาชาติ) ใน สถานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พัตน์ น้อยแสงสี. (2527). ไขกระจงถึงคุณงามความดีของบั้งไฟพญานาค. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วีระพร วิบูลย์สิน. (2553). การสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เขียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. สารนิพนธ์ ศษ.ม. (การศึกษานานาชาติ) ใน สถานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สมพงษ์ วิมลศักดิ์พันธุ์. (2545). คู่มือการสอนภาษาไทยเบื้องต้นในบริบทโรงเรียนสำหรับชาวต่างชาติ. กรุงเทพฯ: ชมรมมหาวิทยาลัย.

ศุภชัย ชัดศาสตร์. (2526). ความเปลี่ยนแปลงของเขียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูชลบุรี.

สุไร พรหมกมลเจริญ. (2525). วิธีสอนภาษาอังกฤษผู้เริ่มต้น. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

พทิว ดับหง. (2528). การเขียนหนังสือแบบเรียน. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ชฎณี วิจิระจิตรา. (2532). การวิเคราะหการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

กัจฉา เชื้อพันธ์. (2545). การพัฒนาแผนการสอนภาษาไทยโดยเน้นกิจกรรมฝึกสนทนาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนนานาชาติ. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (ประถมศึกษา) เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

เอกฉัตร จารุณจิติน. (2537). ภาษาไทยสำหรับครู. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

ฮานู นี. (2520). การสร้างแบบเรียนการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาแลกเปลี่ยนในสถานบันการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (นิเทศศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

Benjawan Poomsan Becker. (1995). Thai for Beginners. Bangkok. Paboon Publishing.

Cameron Cooper. www.thailandfestival.com

James Highie. (2003). Essential Thai. Bangkok. The Post Publishing Public Company Limited.

Jane Argus. Writers Reign. (1996). Sanuk Sanuk. Curriculum Corporation.

Somsong Burusphan, Sujaritak Deepadang, & Sakuma-Vadee

Khanhian. (1999). *Elementary Thai for Foreigners*. Nakhon

Pathom: Institute of Language and Culture for Rural Development,
Mahidol University.

Wilaiwan Khamittanan. (1999). *An Introductory Course In Thai Language*

& Culture, Thammasat University.

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวไพลิน สุกใส
วันเดือนปีเกิด	10 ธันวาคม 2518
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1/102 ถนนเฉลิมพระเกียรติ ร.9 ตำบลหนองบอน อำเภอประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ซอย เดอะพาร์คแลนด์ ถนนเดอะพาร์คแลนด์ เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	ศศ.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) จาก มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
พ.ศ. 2547	ศษ.บ. (วิชาเอกมัธยมศึกษา-ภาษาไทย) จาก มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ. 2554	ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ